செந்தமிழ்ச் செல்வி 1925-26

சிலம்பு 16 பரல் 1

1921-25

வை / 7.1

ZL

R\ ... , N11VD

N25·16·1.

186754

Regd: No. M. 916.

THE VEDANTA DIPIKA

வேதாந்த திபிகை.

குரோதனஹ,
1925—1926.
ஸம்புடம் 16.

ஐப்பசிமீ.
OCTOBER.
ஸஞ்சிகை 1.

பத்ராதிபர். }
கார்யதர்சி. } ர. ஸ்ரீநிவாஸராகவ அய்யங்கார், எம்.ஏ.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF ... MADRAS
11 NOV 1925

விஷய ஸூசிகை.

1. விஜ்ஞாபனம்:—கார்யதர்சி.
2. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்:—பெரியபெருமாள் கோவிலில் ஓர் சிலாசாஸனம்; பரகாலமடம். 1
3. அர்ச்சாவதார வைபவம்:—
ஸ்ரீ. உப. சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி, காரப்பங்காடு. 14
4. கடிதங்கள்:—ஸ்தானம் பாஷ்யபட்டாசாரியர். 18
5. உபவாஸத்தின்குணம்:—ஸ்ரீ. உப. ராஜகே. பாலாசார்யர். 19
6. ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம்:—
ஸ்ரீ. உப. தட்டை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். 22
9. ஸ்ரீபரமபத ஸோபாநம் (வ்யாக்யானத்துடன்):—
ஸ்ரீ. உப. வே. பண்டிதபூஷணம் சே. நரஸிம்ஹமாசார்யர். 56
10. ஸ்ரீ ஸச்சரித்ர ரக்ஷை (தமிழ்மொழி பெயர்ப்புடன்)—
ஸ்ரீ. உப. வே. பண்டிதபூஷணம் சே. நரஸிம்ஹமாசார்யர். 169

Office:—2/11, Adiappa Mudaly Street, Purasawalkam.
K. R. Press, Madras.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0.] [ஸஞ்சிகை 1-க்கு அணா 4

உலக ப்ரஸித்தி பெற்றது.

"டிக் - டாக்" | கடியாரம் விலை, | ரூ. 3.

ஜெர்மனி தேசத்தில் செய்யப்பட்டது. மிக்க அழகாயுள்ளது. சுவற்றில் மாட்டக்கூடியது. காலத்திற்குச் சரியான மணியைக் காட்டக்கூடியது. விலை குறைவு. பலமதிகம். இன்றைக்கே எழுதுங்கள்.

"டிக் - டாக்"

கடியாரம் 1 - க்கு விலை ரூ. 3.

(ரிஜிஸ்டர்ட்)

விலாசம்:— பீடர் வாச் கம்பெனி,
தபால் பெட்டி நெ. 27.
மதராஸ்.

ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதய மஹோத்ஸவம்.

மைலாப்பூர் வேதபாராயணஸபைக்கு பிரஸிடெண்டான கனம் ஜஸ்டிஸ் ஸ்ரீ. உ. வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி இரண்டு வருஷங்களுக்குமுன் ஒருநாள் விடியற்காலத்தில் ஒரு பரமைகாந்தி எழுந்தருளி ஸ்ரீதேசிகனுடைய உத்ஸவங்களை வடை பாணவேடிக்கைகளுடன் மட்டும்செய்வதைக்காட்டிலும் அவருடைய க்ரந்தங்களின் விஷயத்தை ப்ரவசனமும் செய்வது ஸகலஜனங்களுக்கும் அவரிடம் பக்தியை அதிகரிக்கும் என்று சொன்னதுபோல் ஸ்வப்நம்கண்டாராம். அதுமுதல் அதை ஸ்ரீபகவானுடைய நியமனம் என்று எண்ணி அந்த ஆஜ்ஞையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று ப்ரயத்னம்செய்து வருகையில் பரதேவதா ஸ்வரூபத்தை நிச்சயமாய் நமக்கு 'இருக்கண்டேன்' என்று காட்டிக்கொடுத்த பரமோதாரரான ஸ்ரீபேயாழ்வார் உத்ஸவத்தில் ஸ்ரீதேசிகனுடைய திருநக்ஷத்திர தினம் பகவானுடைய ஸங்கல்பமான ஸூர்யோதயத்தால் நம்முடைய ஸம்ஸாரமாகிற ராத்ரி நசித்து மோக்ஷஸாம்ராஜ்யம் ஏற்படும் என்ற தத்வத்தை பண்டிதாள் முதல் பாமராள்வரையில் எளிதில் அறிந்து இனிநாம் தத்வத்தை அறிந்து ஹிதத்தை அனுஷ்டித்து, புருஷார்த்தத்தை அடையவேண்டிய முயற்சிகளைசெய்ய உத்யுக்தர்களாகும்படி ப்ரேரணை செய்யக்கூடிய க்ரந்தமான ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தின் ப்ரவசனம் மிகவும் பொருத்தமுள்ளதாதலால் அதற்கு சென்ற ச்ரவணத்தன்று ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தின் ஸாராம்சத்தை எல்லாருக்கும் ரஞ்ஜிக்கும்படி ஒரு உபந்யாஸத்தை செய்யும்படி செய்து, அந்த ஸ்ரீகோசத்தை ஒரு பல்லக்கில் எழுந்தருளப்பண்ணி ஸ்ரீபேயாழ்வார், ஸ்ரீதேசிகனுடன் அந்த ஸ்ரீகோசத்துக்கும் ஊர்வலம் உத்ஸவம் கண்டருளப்பண்ணப்பட்டது. ஜஸ்டிஸ் ஸ்வாமி தன்னுடைய மனோரதத்தை ஸபிகர்களுக்குத் தெரிவித்து ஸ்ரீ. உ. வே. பண்டிதபூஷணம் ஸ்வாமியை உபந்யஸிக்கும்படி வேண்டிகொண்டார், அவ்விதமே அந்தஸ்வாமியும் ச்ரோதாக்கள் ஆனந்தபாஷ்பம் சொரியும்படி அம்ருத வர்ஷமான ஒரு உபந்யாஸத்தைச் செய்தார்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
11 NOV 1925
MADRAS

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்
கார்யநர்சி } ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவ அய்யங்கார், எம். ஏ.

ஸம்புடம் 16.] க்ரோதனஹு, ஐப்பசிமீ. [ஸஞ்சிகை 1

" புருஷஸ்வபா⁴வவிஹிதாந் யதா²வர்ணம் யதா²ஶ்ரமம் ।
வைராக்³யராகோ³பாதி⁴ப்⁴யாமாம்நாதோப⁴யலக்ஷணாந் ॥ "

[ஸ்ரீபாகவதம் - 1-9-26.]

விஜ்ஞாபனம்.

சென்ற புரட்டாசியுடன் தீபிகையின் 15-வது வயது நிறைந்து இந்த ஐப்பசிமீ முதல் 16-வது வயது ஆரம்பித்துவிட்டது. இந்தப் பதினைந்து வருஷங்களாக ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸித்தாந்தத்தைப் பரவச்செய்து நம்முடைய மதத்தினுடையவும் ஆசாரத்தினுடையவும் ஸூக்ஷ்மாம்சங்களை ஸுலபமாய் எல்லோருக்கும் எடுத்துக்காட்டி தன்னுடைய கடமையை ஸரிவர நிறைவேற்றி வந்துகொண்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று வருஷகாலமாக நமது ஸமூஹத்துக்கே ஆஸ்திக்யம் வ்ருத்தியடைந்து நம் ஸ்வாமிகளுக்கு ச்ரத்தை யுண்டாகி இருக்கிறதென்பது தீபிகாபிமானிகள் வர வ்ருத்தியடைவதிலிருந்து வ்யக்தமாக ஏற்படுகிறது. ஆனால் தமிழ் ஜில்லாக்களுடைய விஸ்தீர்ணத்தையும் அதிலிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய ஸங்க்யையும் கவனித்தால் தத்காலம் தீபிகாபிமானிகள் 750 என்பது ஸமுத்திரத்தில் பெருங்காயம் கரைத்ததற்கு ஸமானமே. பலதட்வைகளில் ஒவ்வொரு மெம்பரும் புதிதாக ஒருவரையாவது சேர்த்துக்கொடுக்கிறதென்ற அபிஸந்திகொண்டால் தீபிகை நிரம்பவும் முன்னுக்கு வந்துவிடும் என்று ப்ரார்த்தித்தும் இரண்டொரு மகான்கள் தவிர மற்றவர்கள் காதில் படவில்லை. மடாதிபதிகள் ஒவ்வொருவரையும் நூறு காபிகளை எடுத்துக்கொண்டு உபகரிக்கும்படி ப்ரார்த்தித்தும் அவர்கள் திருவுள்ளத்

திலும் படவேயில்லே. எப்பொழுது எம்பெருமான் அவர்கள் திருவுள்ளத்தில் படும்படி செய்வாரோ தெரியவில்லே.

தத்காலம் பண்டிதர்கள் விஷய தானத்தாலும் மற்றவர்கள் தீபிகையை வாங்குவதாலும் உபகரித்தார்களாகில் நம்முடைய ஸமூகத்திற்கு வேண்டிய அநேக நல்ல கார்யங்களை ஸாதித்துக்கொள்ளலாம். பெரிய பண்டிதர்களான பரமைகாந்திகள் விஷய ப்ரதானம் செய்வதில் இஷ்டமே இல்லாமலிருக்கிறார்கள். இதுவும் தீபிகை செய்த பாபம்தான். நம்ஸமூகத்தாருக்கு தேசாபிமானம்போல் மதாபிமானமும் இருந்தால் அல்லவோ நாம் முன்னுக்கு வருவோம். மேல்நாட்டுக்கல்வியின் பலனாக நம்மவர்கள் ஒவ்வொருநாளும் மதாபிமானத்தை இழந்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு பகவான்தான் புத்தியில் உதித்து மதத்தில் அபிமானத்தை உண்டாக்கவேண்டும். ஐஹிகப்ராயமான இந்நாளில் மதமும் ஆசாரமும் நிலைநின்று இருக்கிறது நம்முடைய ஸ்திரீகளாலேயே. அவர்களால்தான் மதமும் ஆசாரமும் சீர்கெடாமலிருக்கின்றன. ஆனால் வரவர அவர்களும் புராண இதிஹாஸங்களை வாசிப்பதை விட்டுவிட்டு புத்தியைக் கலைக்கும் நாவல்களைக் கைப்பற்றிவருகிறார்கள். இவ்விதம் கீழேபோய்க்கொண்டிருக்கும் இந்நாளில் நம் தீபிகையை விச்வாஸத்துடன் வாசிக்கும் பெண்மணிகள் ஆறுபேர்களிருக்கிறார்கள். இவர்களைப்போல் பலரும் வாசிக்க ஆரம்பித்தால் இவர்கள் ச்ரேயஸ்ஸை அடைவதோடு, இவர்கள் தங்களுடைய பர்த்தாவுக்கு தீபிகையை வாசிக்கும்படி உத்ஸாஹத்தை உண்டாக்குவதுடன் தங்களுடைய குழந்தைகளை ஆசாரத்தைவிட்டு விலகாமல் காப்பாற்றுவார்கள். ஆகையால் விஷயதானம் செய்கிறவர்கள் அரிய பெரிய தர்மஸூக்ஷ்மங்களை ஸுலபமான தமிழில் எழுதி அனுப்பினால் லோகோபகாரமாக இருக்கும். ஆகையால் எல்லோரும் ஐகமத்யத்துடன் ஏகமுகமாய் நம்முடைய ஸித்தாந்தம் தழைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் ஸஹாயம் செய்தார்களேயாகில் நம் ஸமூஹம் நிரம்பவும் முன்னுக்கு வந்துவிடும்.

நல்லகார்யங்களுக்கு இடையூறுகள் பலஉண்டாவது வழக்கம். நீருண்ட மேகம்வருமுன் அதைக்கொண்டுபோக பெருங்காற்று கூடவேவந்துவிடுகிறதைப் பார்க்கிறோமல்லவா? இது ப்ரக்ருதியின் ஸ்வபாவம். இது நம் தேசத்தில் வெகுகாலமாக இருந்துகொண்டே இருக்கிறதென்பது ஸ்ரீதேசிகன்,

'[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]' என்று

ஸாதித்திருப்பதிலிருந்து வ்யக்தமாகவில்லேயா. ஆகையால்தீபிகை இப்பொழுது வ்ருத்திக்கு வந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, அந்யதாக்ரஹணத்தாலும் பல்பஜமானவிஷயங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டும், பரமாணுக்களை பர்வதம்போல் செய்துகொண்டு இடையூறுகளைச்செய்யாமல், அஸூயாதேவியை அவ்விதமான சிலர் மனஸிலிருந்து விலகும்படி செய்து, ஐகமத்யத்துடன் ஸமூஹத்தினுடைய க்ஷேமத்தையே முக்யப்ரயோஜனமாகக் கொண்டு, சில்லரை விஷயங்களில் கண்ணை நோக்கவிடாமல், எல்லோருடைய மனதிலும் தங்களால் இயன்றஸஹாயம் செய்யவேண்டுமென்று தோன்றுமாறு செய்யவேணுமாய் ச்ரிய:பதியைப் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

கார்யதர்சி.

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

பெரியபெருமாள் கோவிலில் ஓர் சிலாசாஸனம்.

स्वस्ति श्रीः । शकाब्दे १२९३ ।
आनीयानीलशृङ्गद्युतिरचितजगद्रञ्जनादञ्जनाद्रेः
चेञ्च्यामाराध्य कञ्चित् समयमथ निहत्योद्धनुष्कान् तुलुष्कान् ।
लक्ष्मीक्ष्माभ्यामुभाभ्यां सह निजनगरे स्थापयन् रङ्गनाथं
सम्यग्वर्यां सपर्यां पुनरकृत यशोदर्पणो गोप्पणार्यः ॥
विश्वेशं रङ्गराजं वृषभगिरितटात् गोप्पणः क्षोणिदेवो
नीत्वा स्वां राजधानीं निजबलनिहतोत्सिक्ततौलुष्कसैन्यः ।
कृत्वा श्रीरङ्गभूमिं कृतयुगसहितां तं च लक्ष्मीमहीभ्यां
संस्थाप्यास्यां सरोजोद्भव इव कुरुते साधुचर्यां सपर्याम् ॥

இதன் அர்த்தம்:—

மங்களம் உண்டாகட்டும். சகவருஷம் 1293ல், நீலவர்ணமுள்ள கொடுமுடிகளுடைய காந்தியினாலே எல்லா ஜகத்தையும் ஸந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் அஞ்ஜநாத்ரி என்று சொல்லப்பட்ட (திருப்பதியிலிருந்து) செஞ்சி என்னும் ஊருக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி, அவ்விடம் கொஞ்சகாலம் பூஜைசெய்து, வில்லும் கையுமாய் எதிர்த்துவந்த துலுக்கர்களை நன்றாகச் சண்டை செய்து கொன்று, ஸ்ரீ, பூ, தேவிகளுடன்கூடின ஸ்ரீ ரங்கநாதனை (திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தை) அவருடைய ஸொந்த பட்டணத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி, கீர்த்தியின் கண்ணாடிபோன்ற கொப்பணார்யர் என்பவர் முன்போல் அந்த ரங்கநாதனுக்கு திவ்யமான பூஜையைச் செய்வித்தார்.

கோபணர்என்னும் ப்ராஹ்மணன் ஸகல லோகங்களுக்கும் ஈச்வரனை ரங்கராஜனை திருப்பதி மலையிலிருந்து தன்னுடைய ராஜதானிக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி, கர்வம்கொண்ட துலுக்கர்களுடைய ஸைந்யத்தை தன்சேனையால் கொன்று, ஸ்ரீரங்கம்என்னும் இடத்தை க்ருதயுகத்தோடு கூடினதாகச் செய்து, அந்தப் பட்டணத்தில் ஸ்ரீ பூதேவிகளுடன் ஸ்ரீ ரங்கநாதனை ப்ரதிஷ்டைபண்ணி, அந்த பகவானுக்கு ப்ருஹ்மாவைப்போல் தனக்கு உரித்தான பூஜையைச் செய்கிறார் என்று.

இந்த ச்லோகங்கள் ஸ்ரீரங்கத்தில் பெரியபெருமாள் கோவிலின் இரண்டாவது ப்ராகாரத்தின் கீழண்டைச்சுவரின் வெளிப்பக்கத்தில் ஸ்ரீ பாதுகைகள் எழுந்தருளப்பண்ணி இருக்கும் மண்டபத்துக்குப் பின்புறத்தில் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. கி. பி 1310ம் வருஷத்தில் டில்லியில் ஆண்டுவந்த பட்டாணி அரசனுக்கு ஸேனாதிபதியான மாலிகாபர் என்பவன் பெரிய ஸைந்யத்துடன் தெற்கே படையெடுத்து தேசங்களை ஆக்ரமித்து சூரையிட்டு வரும்பொழுது, ஸ்ரீ ரங்கநாதனை கொள்ளைக்காரர்களிடமிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக ஸ்ரீ பிள்ளைலோகாசார்யர் முதலானவர்கள் பெரிய பெருமாளை உபய நாச்சிமாருடன் திருமாலிருஞ்சோலைக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய், பிறகு அநேக ஊர்களுக்குப் போய்க் கடைசியில் திருப்பதியில் எழுந்தருளப்பண்ணினார்கள். மாலிகாபர் என்பவன் டில்லிக்குத் திரும்பிப்போகும்பொழுது ஸுமார் 500-மணங்கு கனமுள்ள வைரம், பச்சை, கோமேதகம், ரத்னம், ஸ்வர்ணம் முதலிய ஐச்வர்யத்தைக்கொண்டுபோனான் என்று மஹம்மதிய சரித்ரக்காரர்கள் எழுதிஇருக்கிறார்கள். இவன் டில்லிக்குத் திரும்பிப்போனபிறகும்கூட மஹம்மதியர்கள் சோழபாண்டியநாடுகளை ஆக்ரமித்துக்கொண்டு நிரம்பவும் அந்யாயம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இந்த ஸமயம் வித்யாரண்யருடைய ஸஹாயத்தினால் விஜயநகர ராஜ்யமானது துங்கபத்ராநதிக்கரையில் ஹம்பி என்னுமிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. புக்கமஹாராஜாவின் பிள்ளையாகிய கம்பணஉடையார் என்பவர் இந்தபாண்டியசோழதேசங்களை மஹம்மதியர்களிடமிருந்து ஜயித்தார். இவருக்கு ஒருதளகர்த்தர் கோபணார்யர்என்ற ஒரு ப்ராஹ்மணனிருந்தார். இவர் மிகவும் புத்திசாலி, பராக்ரமசாலி.

இந்த கோபணார்யர் திருப்பதியிலிருந்து தன்னுடைய சொந்தநகரமான செஞ்ஜிக்கு ஸமீபத்திலுள்ள சிங்கபுரம் என்னும்ஊருக்கு பெருமாளை எழுந்தருளப்பண்ணி ஆராதித்துவந்தார். கொஞ்சகாலம் கழித்து தெற்கு தேசத்தை மஹம்மதியர்களிடத்திலிருந்து ஜெயித்து ராஜ்யத்தை ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொண்டு பெரியபெருமாளை உபயநாச்சிமாருடன் ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணினார். வெகுகாலம் ஸ்ரீரங்கத்தில் பெருமாள்எழுந்தருளி

யிராத கஷ்டத்தை நிவ்ருத்திசெய்த கோபணார்யர்என்பவருக்கு க்ருதஜ்ஞதானுஸந்தானமாய் ஸ்ரீதேசிகன் கீழ் குறிக்கப்பட்ட இரண்டு ச்லோகங்களையும் செய்தருளினார். இவை சகஞூம் 1293 (கி. பி. 1371)ல் கீழே குறிப்பிட்டிருக்கிற இடத்தில் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இதைக் குறித்து கோவிலொழுகு என்னும் க்ரந்தத்தில் பின்வரும் ஸமாசாரங்கள் தெரியவருகின்றன.

சகஞூம் 1149க்குச் சரியான அக்ஷயவருஷத்தில் தொண்டைமண்டலத்தை துலுக்கர்கள் ஆக்ரமித்துவிட்டார்கள். இந்தத் துலுக்கர்கள் படையெடுத்து தெற்குமுகமாய் சமயவரத்துக்கு ஸமீபத்தில் வந்துவிட்டார்கள் என்று ஸமாசாரம் கோவிலதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்ததும், அவர்கள் உபயநாச்சிமார்களுடன் அழகியமணவாளனை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு, ஜ்யோதிஷ்குடி, திருமாலிருஞ்சோலை, கோழிக்கூடு முதலிய இடங்கள் வழியாய் திருநாராயணபுரத்துக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி, அவ்விடம் கொஞ்சகாலம் அவர்களுக்கு ஆராதனம் செய்துவந்தார்கள். பிறகு திருப்பதி மலைக்கு திவ்யமங்களவிக்ரஹங்களை எழுந்தருளப்பண்ணி அவ்விடம் வெகுகாலம் அழகியமணவாளன் பூஜையிலிருந்தார். இந்த அந்தராளத்தில் பாண்டியநாடும் துலுக்கர்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டது. இந்த ஸமயத்தில் வித்யாரண்யஸ்வாமியின் பரிச்ரமத்தால் விஜயநகரம்என்னும் பட்டணத்தில் கர்ணாட ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஹரிஹர ராயர் என்னும் அரசன் தொண்டைமண்டலத்தை துலுக்கர்களிடமிருந்து ஜயித்தான். அவனுடைய சிற்றரசனான கோபணஉடையார் செஞ்சியில் வாஸம்செய்துகொண்டிருந்தான். இவன் ஸ்ரீ ரங்கநாதனை உபயநாச்சிமார்களுடன் திருப்பதி மலையிலிருந்து தன்னுடைய செஞ்சியின் ஸமீபத்திலுள்ள சிங்கபுரம் என்னும் ஊருக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி பூஜைசெய்துவந்தான். தன்னுடைய ஸைந்யத்துடன் தெற்கே படைஎடுத்துவந்து துலுக்கர்களை ஜயித்து ஸ்ரீ ரங்கத்தை துலுக்கர்களுடைய உபத்ரவமில்லாமலாக்கி உபயநாச்சிமார்களுடன் ரங்கநாதனை ஸ்ரீரங்கத்தில் சகஞூம் 1293க்குச் சரியான பரீதாபிஞூ வைகாசிமீ 17உ முன்போல் எழுந்தருளப் பண்ணிவைத்தார். இந்த கோபணார்யன் இந்தவிஷயம் எல்லாருக்கும் தெரியும்பொருட்டு கோவிலின் இரண்டாவது ப்ராகாரத்தில் கீழண்டைச் சுவரில் முதல் ச்லோகத்தை கல்வெட்டாக வெட்டிவைத்தான்—என்று.

திருதீய ப்ருஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமியால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குருபரம்பரா ப்ரபாவத்திலும் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருக்கிறது:— துலுக்கர்கள் திருச்சினாப்பள்ளியை பிடித்துக்கொண்டபொழுது ஸ்ரீரங்கத்திலிருக்கும் கோவிலதிகாரிகள் அழகிய மணவாளப்பெருமாளை ரஹஸ்ய

மாய் திருமலைக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோனார்கள். பிறகு கோபணராயர் என்பவர் செஞ்சிக்கு சமீபத்தில் சிங்கபுரம் என்னும் ஊருக்கு பெருமாளை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோனார். அதன் பிறகு ஸ்ரீரங்கத்திற்கு உபயநாச்சிமார்களுடன் எழுந்தருளப்பண்ணி முன் போலவே பெருமாளை பிரதிஷ்டைசெய்துவைத்தார். இந்த ஸமயத்தில் ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகரால் மேலே குறிக்கப்பட்ட முதல் ச்லோகத்தால் கோபணராயர் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பப்பட்டார் - என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

மேலே குறிக்கப்பட்ட இரண்டு க்ரந்தங்களிலிருந்தும் முதல் ச்லோகம் ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகனால் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறதேதவிர இரண்டாவது ச்லோகத்தைப்பற்றி யாதொன்றும் எழுதப்படவில்லை. கல்வெட்டில் இரண்டு ச்லோகங்களும் காணப்படுகின்றன. முதல் ச்லோகம் எந்த விதமான அக்ஷரத்தில் வெட்டப்பட்டிருக்கிறதோ அதேவிதமான அக்ஷரத்தில் இரண்டாவது ச்லோகமும் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு ச்லோகங்களின் தாத்பர்யம் கிட்டதட்ட ஒன்றாகவேயிருப்பதால் மேலே குறிக்கப்பட்ட இரண்டு க்ரந்தங்களிலும் முதல் ச்லோகத்தையே எடுத்துக்கொண்டு சொல்லவேண்டிய விஷயம் வந்துவிட்டது என்று இரண்டாவதை விட்டிருக்கலாம். தொட்டையாசார்யர் ஸாதித்த வைபவப்ரகாசிகையின் அண்ணப்பங்கார் செய்த தமிழ் பதிப்பில் இந்த இரண்டு ச்லோகங்களும் ஸ்ரீதேசிகனால் செய்யப்பட்டவை என்று வ்யக்தமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கோபணார்யர் என்பவர் உடையார்என்று கோவிலொழுகில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவர் ப்ராஹ்மணன்என்று இந்தசாஸனத்திலும்ஸரி இன்னும் அநேக சாஸனங்களிலிருந்தும் வ்யக்தமாக ஏற்படுகிறது.

சாஸனம் வெட்டப்பட்ட வருஷம் 'பந்துப்ரிய' வருஷம் அதாவது கடபயாதி எண்ணிக்கையின் ரீதியில் சகவருஷம் 1293 (கி. பி. 1371) என்று ஏற்படுகிறது. ஸ்ரீதேசிகன் கலியுகம் 4370-வது வருஷத்தில் பிறந்ததாக ப்ரஸித்தி. அது கி. பி. 1269-க்குச் சரியானது. அவர் நூற்றொருவருஷம் ஜீவித்திருந்ததாகச் சொல்வதால் கி. பி. 1370-வருஷத்தில் திருநாட்டை அலங்கரித்து இருக்கவேண்டும். குருபரம்பரையில் இவர் ஸௌம்யஸூ கார்த்திகைமீ புதன் பௌர்ணமிதினம் திருநாட்டை அலங்கரித்ததாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இது நவம்பர்மீ கி. பி. 1369-க்குச் சரியானது. கோவிலொழுகில் பெருமாளை ப்ரதிஷ்டைபண்ணினது சகஸூ 1293-க்குச் சரியான பரீதாவிஸூ வைகாசிமீ 17உ என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இது கி. பி. 1371 (1371 மேமீ 13உ க்குச்) சரியானது. சாஸனம் கி. பி. 1371-ல் ஏற்பட்டிருப்பதால் இந்த ச்லோகங்கள் ஸ்ரீதேசிகனால் செய்

ப்பட்டவை என்று எப்படிச்சொல்லக்கூடும்? யதீந்த்ரப்ரவணப்ரபாவம் என்னும் க்ரந்தத்தில் பெருமாளை பிரதிஷ்டைசெய்தது பஹுப்ரியஸூ என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இது ஸரியல்ல. சாஸனத்தில் பந்துப்ரிய என்று இருக்கும்போது இந்த க்ரந்தத்தில் பஹுப்ரிய என்று எழுதப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை.

ஆகையால் காலத்தில் பூர்வாபர்யம் ஏற்படுவதாலும் கோவில் ஒழுகு குருபரம்பரை இந்த இரண்டு க்ரந்தங்களில் முதல் ச்லோகம் மாத்திரம் காணப்படுவதாலும், இரண்டு ச்லோகங்களில் கிட்டத்தட்ட ஒரே அர்த்தம், ஏற்படுவதாலும் பௌநருக்த்யம் வரும்படி ஸ்ரீதேசிகன் இவ்விதமான ச்லோகம் எழுதமாட்டார் என்றும், கல்வெட்டுகள் எந்தவிதத்திலிருக்கவேண்டுமோ அவ்விதம் இந்த சாஸனமில்லையென்றும், இவைகள் ஸ்ரீதேசிகனால் செய்யப்படவில்லையென்றும் ஆக்ஷேபிக்கிறார்கள். இது ஸரியல்ல. இவை ஸ்ரீதேசிகனுடைய ச்லோகங்களென்றும் ஸரியான கல்வெட்டு என்றும் இப்பொழுது உபபாதிப்போம் :—

(1) முதல் ச்லோகத்தில் '' [illegible] '' என்றிருக்கிறது.

ஸ்ரீ ஹம்ஸஸந்தேசத்தில் ஸ்ரீதேசிகன்,

[illegible]

என்று ஸாதித்திருக்கிறார்.

'[illegible]' என்று எழுதியிருப்பவரைக்காட்டிலும் [illegible] என்று எழுதினவர் வேறு என்று எப்படி சொல்லக்கூடும். மேலும் ஸ்ரீதேசிகனுக்கு ப்ராஸமானது மிகவும் ஹ்ருதயங்கமான அலங்காரம். இதை அவருடைய ஸம்ஸ்க்ருத க்ரந்தங்களிலும் தமிழ் க்ரந்தங்களிலும் பார்க்கலாம். கோபாலவிம்சதியில்,

'[illegible] ॥ என்றும்

அம்ருதாஸ்வாதினியில்,

‘பாவளருந் தமிழ்மறையின் பயனேகொண்ட பாண்பெருமாள் பாடிய தோர் பாடல் பத்தில்’ என்றும் காணப்படுவதுபோல் இரண்டாவது ச்லோகத்தில் ஒவ்வொரு பாதத்திலும் ப்ராஸமிருப்பதால் இந்த இரண்டு ச்லோகங்களும் ஸ்ரீதேசிகனால் செய்யப்பட்டவை என்பதில் என்ன ஸந்தேஹமிருக்கிறது?

(2) கல்வெட்டுகளில் எப்படி சாஸனங்கள் ஆரம்பிக்குமோ அப்படியே இவ்விடத்திலும் **ஸ்வஸ்திஸ்ரீ:** என்று ஆரம்பித்திருக்கிறது. ப்ரசஸ்தியைச் சொல்லுமிடத்தில் எப்பொழுதும் இரண்டு ச்லோகங்கள் எழுதுவது ஸம்ப்ரதாயம். ஆகையால் தான் சரமச்லோகம் எழுதுவதில் இரண்டு ச்லோகங்கள் எழுதுவது வழக்கம். முதல் ச்லோகத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்தாபித்தார் என்றுமட்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது ச்லோகத்தில் உபரோதமில்லாமல் க்ருதயுகத்தில் எப்படி தர்ம பரிபாலனம் நடக்குமோ அவ்விதம் ஸ்ரீ ரங்கத்தில் நடக்கும்படி செய்து என்று சொல்லியிருப்பதால் பௌனருக்த்ய தோஷமில்லை.

(3) ஸாதாரணமாய் தானங்கள் எப்போதும் நல்ல புண்யகாலத்தில் செய்வது வழக்கம். அதை செப்பேடுகளில் பதிவுசெய்து தானம் வாங்கினவர்களுக்கு ஆதாரமாக கொஞ்சகாலம் க்ரமித்துக் கொடுப்பது ஸஹஜம். இவ்விதம் அநேக தானசாஸனங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோலவே பெருமாளை ப்ரதிஷ்டைப் பண்ணின உபகாரத்திற்கு ஸ்ரீதேசிகனால் இந்த ச்லோகங்கள் செய்யப்பட்டு பிறகு ப்ராகாரத்தில் வெட்டப்பட்டிருப்பது ஸஹஜமே. கோவிலொழுகில் குறிக்கப்பட்ட காலமானது கல்வெட்டிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டதே தவிர வேறு ஆதாரத்திலிருந்து எழுதப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

(4) ஸ்ரீதேசிகன் ஸத்யமங்கலத்தில் எழுந்தருளி ஸ்ரீபாஷ்யகாருடைய ஸித்தாந்தத்தை ப்ரவசனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் ஸ்ரீரங்கத்துக்கு உண்டான கஷ்டத்தாலும் ஸ்ரீரங்கநாதன் அவ்விடம் எழுந்தருளியிராமலிருந்த வருதத்தாலும் அபீதிஸ்தவம் என்னும் ஸ்தோத்ரரூபமாய் பகவானை சரணாகதிசெய்தது எல்லாருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். அதில்ஸ்ரீரங்கத்தின் அலங்கோல ஸ்திதியையும், அவ்வூரில் திவ்யமங்களவிக்ரஹம் இல்லாததால் ஸ்ரீதேசிகன் படுங்கஷ்டம் இவ்வளவு என்று ஸ்பஷ்டமாய் தெரியவில்லையா? அதில்,

கலிப்ரணிதிலக்ஷணை: கலிதஶாக்யலோகாயதை:
துருஷ்கயவநாதிபிர் ஜகதி ஜ்ரும்பமாணம் பயம் ।

ப்ரக்ருஷ்டநிஜஶக்திபி: ப்ரஸபமாயுதை: பஞ்சபி:
க்ஷிதித்ரிதஶரக்ஷகை: க்ஷபய ரங்கநாத க்ஷணாத் ॥

(ஹே ரங்கநாத! கலிபுருஷனுடைய சாரர்களைப்போல் லக்ஷணங்களையுடைய சாக்ய, சார்வாக, துலுக்கர், யவனர் முதலான சத்ருக்கூட்டங்களால் ஜகத்தில் உண்டாயிருக்கும் பயத்தை உத்க்ருஷ்டமான பராக்ரமத்துடன் கூடினவும் ப்ராஹ்மணர்களை ரக்ஷிக்கிறதுகளுமான உம்முடைய ஐந்து ஆயுதங்களாலேயும் உடனே சீக்கிரத்தில் போக்கும்) என்று ப்ரார்த்தித்ததால், சாக்ய, சார்வாக, துலுக்கர், யவனர்களால் ஸ்ரீரங்கம் ஆக்ரமிக்கப்பட்டது என்பது நிச்சயமாய் தெரிகிறது. இந்த ஸமயத்தில்,

விஷாதபஹுலோதயம் விஷயநிர்ஜிதோ துர்ஜயாத்
பிபேமி வ்ருஜினோத்தரஸ்த்வதநுபூதிவிச்சேதத: ।

(துக்கம் ஜாஸ்தியாயிருப்பதாலும் ஜயிக்கமுடியாத விஷய வ்யாபாரங்களால் ஜயிக்கப்பட்டவனையும், அநேக பாபத்தைச் செய்தவனை நான் உம்முடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹஸேவையினால் உண்டாகும் ஆநந்தத்தை அடையாதவனாய் ரொம்பவும் பயப்படுகிறேன்) என்று ஸாதித்திருப்பதால் திவ்யமங்கள விக்ரஹம் ஸ்ரீரங்கத்தில் இல்லையென்று சொல்லலாம். ஆனால் இதிலிருந்து அதை நிச்சயமாய்ச் சொல்லமுடியாது. ஸ்ரீதேசிகன் ஸத்யமங்கலத்தில் எழுந்தருளியிருந்ததாலும், ஸ்ரீரங்கம் சத்ரு ஸைந்யத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டபடியாலும் இவர் ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருளமுடியாதிருந்தபடியால் பெருமாள்ஸேவை இல்லாமலிருந்ததினால் ‘த்வதநுபூதிவிச்சேதத:’ என்றும் ஸாதித்திருக்கலாம். ஆனால் திவ்யமங்கள விக்ரஹமே ஸ்ரீரங்கத்தில் இல்லையென்று பின்வரும் ச்லோகத்தால் விசதமாக ஏற்படுகிறது.

பயம் ஶமய ரங்கதாம்நி ஜநதாபிவாஞ்ச்சாஸ்பதாம்
ஶ்ரியம் வர்த்தய ப்ரபோ ஶ்ரிதவிபக்ஷமுந்மூலய ।
ஸ்வயம் ஸமுதிதம் பவத்வபு நிஶாமயந்த: ஸதா
வயம் த்ரிதஶதீர்க்கிகாஸமமிவ ஸுகம் விந்தேமஹி ॥

ஹேமுகுந்த! ஸ்ரீரங்கத்தில் பயத்தை நிவ்ருத்திசெய்யும், எல்லோராலும் விரும்பக்கூடிய ஸம்பத்தை வ்ருத்திபண்ணிவைய்யும். ஹேப்ரபுவே! ஆச்ரிதர்களுக்கு உண்டான சத்ருக்களை வேர்பிடுங்காய் பிடுங்கிவிடும். நாங்கள் ஸ்வயமாய் ஆவிர்பவித்த உம்முடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைப்பார்த்துக்கொண்டு தேவதைகளுக்கு உண்டாகிற ஸுகத்தைப்போல் எங்களுக்கு

இந்தபூலோகத்தில் உண்டாகும்படி பண்ணிவைய்யும். இதிலிருந்து ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹம் ஸ்ரீரங்கத்தில் இல்லை என்பது நிச்சயமாய் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் மறுபடி அவ்விடம் எழுந்தருளும்படி ப்ரார்த்திக்கிறார்.

இப்படி மிகவும் பக்தியுடன் சரணாகதிசெய்ததை பகவான் அங்கீகரித்த அளவில் கோபணார்யன் என்னும் ப்ரபு சிங்கபுரம்என்னும் ஊரிலிருந்து ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எருந்தருளப்பண்ணி அவ்விடத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதனை உபயநாய்ச்சிமார்களுடன் ப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்தான். பகவான் பிறகு ஸத்யமங்கலத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீதேசிகனுக்கு ராத்ரி ஸ்வப்நத்தில் 'உம்முடைய ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கின நம்மை சடக்கென வந்துகாணீர்' என்று ஸாதிக்க,அப்படியே ப்ரதிதினம் வந்தவர்கள் ஸ்ரீரங்கத்தில்பெருமாள் எழுந்தருளினதையும், நித்யோத்ஸவம் விக்னமின்றி நடப்பதையும் சொல்லக்கேட்டு, ஸந்தோஷமடைந்து, பரிஜனங்களுடன் ஸத்யமங்கலத்தைவிட்டு ஸ்ரீரங்கம்போய் பெருமாளைஸேவித்து ஸந்தோஷமடைந்த ஸ்ரீதேசிகன் கோபணார்யர்செய்த உபகாரத்தை எப்படி அநுஸந்தானம் செய்யாமலிருப்பார், ஆகையால் ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஜீவனகாலத்தில் ப்ரதிஷ்டைஏற்பட்டு, பிறகு ப்ராகாரத்தில் ச்லோகங்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று ஸ்பஷ்டமாக ஏற்படுகிறது.

காவியாலும் சுண்ணாம்பாலும் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தசாஸனத்தை கோவிலதிகாரிகள் சுத்தம்செய்து எல்லோரும் வாசிக்கும்படிசெய்தால் பூர்வ வ்ருத்தாந்த ஸ்மரணம் உண்டாகி ஸேவார்த்திகளுக்கு பக்த்யதிசயம் நம்மாசார்யனிடம் உண்டாகும் என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

... ...

இந்த ஸ்ரீரங்கம் பெரியபெருமாள் கோவிலில் அநேக இடங்களில் ஸுமார் 4000 சாஸனங்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. கொஞ்சம் வருஷத்துக்கு முன்வரையில் இந்துதேசசரித்திரத்துக்கு உபயோகமாகக்கூடிய சாஸனங்களைமாத்திரம் கவர்ன்மெண்டார் காபிசெய்தார்களேதவிர எல்லாவற்றையும் காபிசெய்யவில்லை. கொஞ்சவருஷகாலமாகத்தான் எல்லாசாஸனங்களையும் காபிசெய்து அச்சிடவேண்டுமென்ற அபிஸந்தி கவர்ன்மெண்டாருக்கு உண்டாகி இருக்கிறது. இந்த சாஸனங்கள் வருஷக்கணக்காய் காவியாலும் சுண்ணாம்பினாலும் மறைக்கப்பட்டிருப்பதால் இடம்தெரியாமல் விட்டுப்போகிறதுசில. அப்படித் தெரிந்தும் இந்தக்காவி சுண்ணாம்புபட்டைகளை எடுத்து காபிசெய்துகொள்ளும்படி கோவிலதிகாரிகள் உபகரிக்கிறதில்லை. ஸர்க்கார்செலவில் செய்துகொள்ள கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகஸ்தர்கள் கூலிக்காரர்களை திட்டம்செய்து கொடுக்கும்படி கோவிலதிகாரிகளை கேட்டுக்

கொண்டால் வழக்கமான கூலிக்கு அதிகமாக திட்டம் செய்து கொடுப்பதால் ஸர்க்காருக்கு பணம் ஜாஸ்தியாகி அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஏற்பட்ட திட்டத்துக்கு மேலேபோய்விடுமென்று அவர்களும் சுத்தம்செய்ய யத்தனிக்கிறதில்லை. ஆகையால் எவ்விதத்திலும் சுத்தம் ஆகிறதில்லை. இதனால் நல்ல சாஸனங்கள் நமக்குத் தெரியாமலே இருந்துவருகின்றன. இந்தக்கோவிலில் இருக்கும் ஸுமார் 4000 சாஸனங்களுக்குள் ஸுமார் 200 தான்காபிசெய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மிகுதியும் காபிசெய்து படிக்கப்பட்டு, அச்சிடப்பட்டால் எவ்வளவு விசேஷ ஸமாசாரங்கள் நமக்குக்கிடைக்கும். இதை உத்தேசித்து திருப்பதி தேவஸ்தானத்திலிருக்கும்எல்லாசாஸனங்களையும்காபிசெய்து வாசித்து, அச்சிடுவதற்கு ப்ராசீனலேகத்தில் ஸமர்த்தரான ஒருவரை ஸ்ரீமஹந்து நியமித்து ஸுமார் இரண்டுவருஷகாலமாய் வேலை நடந்துவருகிறது. கொஞ்சகாலத்தில் ஒரு புஸ்தகரூபமாய் எல்லாசாஸனங்களும் டிரான்ஸ்லேஷனுடன் வெளிவரும். ஸ்ரீமஹந்துவுக்குத் தோன்றினதுபோல் எல்லாதேவஸ்தானம் தர்மகர்த்தாக்களுக்கும் மனதில் தோன்றி தங்கள் தங்கள் தேவஸ்தானத்திலுள்ள சிலாசாஸனங்களையும் தாம்பிரசாஸனங்களையும், தேசபாஷையில் மொழிபெயர்த்து மூலத்துடன் அச்சிட ஏற்பாடு செய்தார்களாகில் அந்தந்த தேவஸ்தானத்தின் சரித்ரம் தெரிவதுடன், நம் பூர்வாசார்யர்களின் வாஸ்தவமான சரித்ரமும் வெளிக்கு வரும். இந்த விஷயத்தில் கோவிலதிகாரிகள் ச்ரத்தை எடுத்துக்கொண்டு யத்தனிப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.

ஸ்ரீபரகால மடம்.

விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தமாகிய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தில் அவிச்சிந்நபரம்பரையாய் மூன்று மடங்கள்பிரசித்திபெற்றுவிளங்குகின்றன. அவற்றில் ஸ்ரீப்ருஹ்மதந்த்ர பரகாலமடம் மைஸூரை ப்ரதான ஸ்தானமாகக் கொண்டது. அந்தமடத்தில் ஸாதாரணமாய் லக்ஷ்மீஹயக்ரீவன் ஆராதிக்கப்பட்டுவருகிறார். ஸரஸ்வதியால் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஆராதித்துத் தம் அந்திமதசையில் ஜ்ஞானபுத்ரரான திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானுக்குப் பிரசாதிக்க அவர் முதல் அந்த திருவம்சத்தில் நாலுதலைமுறை ஆராதனத்தில் எழுந்தருளியிருந்து நாலாவதான ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷ தேசிகரால் ஸ்வப்ந நியமனப்படி ஸ்ரீதேசிகனுக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொடுக்கப்பட்டார். ஸ்ரீதேசிகன் ஆராதித்து தம் சரம ஸமயத்தில் தம்திருவடிகளான பிருஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமிக்கு ப்ரஸாதிக்க அதுமுதல் அந்த மடபரம்பரையில் ஆராதனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீஅஹோபிலமடத்தின் ஸ்தாபகாரான ஸ்ரீமத் ஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் இந்த ப்ருஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமியின் திருவடிகளான கடிகாசதகம் அம்மாள் ஸன்னிதியில் ஸம்ப்ரதாயார்த்தோபதேசம்

பெற்றவர். ஸ்ரீப்ருஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி பரம்பரையில் நாலாவது பட்டம்ஸ்வாமி ஸ்ரீபரகாலஸ்வாமி என்று திருநாமம்பெற்றவர். காலக்கிரமத்தில் பிருஹ்மதந்த்ர பரகாலஸ்வாமி என்கிறபட்டப் பெயரால் அங்கமடத்து ஸ்வாமிகள் வ்யவஹரிக்கப்படலானார்கள். ஸ்ரீதேசிகன் திருவடிகளான ப்ருஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி முதலாக முப்பத்திரண்டாவது பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவாகீச ப்ருஹ்மதந்த்ர பரகாலஸ்வாமி சென்ற புரட்டாசிமீ 19உ க்ருஷ்ண த்ருதீயையில் பரமபதத்திற் கெழுந்தருளிவிட்டார்.

இந்தஸ்வாமி பிரபவ வருஷம் ஆஷாடமாஸம் ஸ்வாதி நக்ஷத்திரத்தில் திருவவதரித்தவர். கௌசிககோத்திரம். நம் ஸித்தாந்தத்தில் அனேக உத்தம வாத கிரந்தங்கள் அருளிச்செய்த மஹாவித்வானாகிய ஸூரபுரம் அண்ணயாசார்ய தீக்ஷிதருக்கு மாதுலரும் ஆசார்யருமாகிய தீக்ஷித ஸ்ரீநிவாஸாத்வரிகளின் திருவம்சத்தில் அவருக்கு ஐந்தாம்தலைமுறையாக திருவவதரித்தவர். பால்யமே துடங்கி சாந்த ஸ்வபாவமுடையவர். மேதாவி. வியாகரண சாஸ்த்ரத்தில் பூர்ண பாண்டித்யம் பெற்றவர். இதர சாஸ்த்ரங்களிலும் தேர்ச்சியடைந்தவர். மைசூர் ராஜகீயபரீக்ஷையிலும் உத்தீர்ணர். வைராக்கியநிதி. கத்தவால் ஸமஸ்தானம் தர்மாதிகாரி. இந்த ஸ்வாமி தமக்கு முன்ஆஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணப்ருஹ்மதந்த்ரபரகால மஹாதேசிகன் ஸன்னிதியில் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் முதலாக ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களோடு பரந்யாஸமும் ஸந்யாஸமும் பெற்றவர். ஆஸ்தானத்தில் பட்டாபிஷேகம் பெற்றதுமுதல் ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாராதி காலக்ஷேபமே ப்ரதானமாக நடத்திப்போந்தவர். ஸர்வகாலமும் கிரந்தாவலோகனத்திலேயே எழுந்தருளியிருந்தவர்.

இந்த ஸ்வாமி விஷயத்தில் முக்கியமாய் குறிப்பிடக்கூடிய விஷயங்களாவன:—

(1) இந்த ஸ்வாமிக்கு ஆஸ்தானம் கொடுக்கக்கூடாதென்று மூர்த்தந்யமாயிருந்து ஆக்ஷேபித்த ஸ்வாமிகள் அனைவரும் பிறகு இந்த ஸ்வாமியை பிரதிதினம் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஹார்த்தமான பக்தியோடே ஸ்தோத்ரம்செய்து பிரதிபத்தியோடிருந்து வந்தார்கள்.

(2) ஸ்ரீஅஹோபிலமடத்தில் 40-வது பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீரங்கநாத சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் மைஸூருக்கு எழுந்தருளவேண்டிய பிரகரணத்தில் ராஜஸ்தானத்தில் நடக்கவேண்டிய மர்யாதை விஷயத்தில் தமக்கு நடப்பதுபோலவே அந்தஸ்வாமிக்கும் எல்லா மர்யாதைகளும் ஸரியாக நடக்கவேண்டுமென்று எழுதியனுப்பினார்.

(3) ஸ்ரீபரகாலமட சிஷ்யர்களுக்குள் பரஸ்பரம் இருந்த கக்ஷி பிரதிகக்ஷிகளில் ஒன்றிலும் தாம் பிரவேசியாதே உதாஸீநமாயிருந்து அம்முகத்தாலே அவர்களுக்கு ஒற்றுமையுண்டாகும்படி செய்தார்.

(4) அபூர்வமாயும் ஆவச்யகமாயும் உள்ள ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களை அச்சிட்டு பிரசுரஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் தமிழ் பாஷையில் தெலுங்கு லிபியில் வேதாந்ததீபிகையைப்போலே ஒரு பத்திரிகை பிரசுரிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்றும் திருவுள்ளம் பற்றியிருந்தார்.

(5) ஸ்ரீஹயக்ரீவன் திருவாராதனம் ததீயாராதனம் இவைகளுக்காக பெரியபூமியை சாசுவதமாக ஏற்பாடு செய்தருளினார், என்றிவை முதலியன.

இந்தஸ்வாமி ஆநந்தவருஷம் ஐப்பசிமீ த்தில் பட்டாபிஷேகம் பெற்று ஆஸ்தானத்தில் எழுந்தருளினார். பதினொரு சாதுர்மாஸ்யம் ஆஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். இந்த ஸ்வாமி பூர்வாச்ரமத்தில் அனேக கிரந்தங்கள் அருளிச்செய்திருக்கிறார். பூர்வாச்ரமத் திருநாமம் புராணம் நரஸிஹ்மாசாரியர்.

இந்த ஆஸ்தானத்துக்கு மஹாராஜா ஸம்ஸ்க்ருதகாலேஜில் ப்ரொபஸரான வித்வான் ஆத்மகூர் ஸ்ரீ. உப. வே. ரங்காசார்யர்ஸ்வாமி, எழுந்தருளுவதாகச் நிச்சயித்து அவர்ஸந்யாஸத்தை சென்ற புரட்டாசிமீ 27உ ஸ்வீகரித்துவிட்டார். புரட்டாசிமீ 30உ பட்டாபிஷேகம் மஹாராஜாவால் கூடவே இருந்து செய்யப்பட்டது. மஹாராஜா ஸ்ரீபாததீர்த்தம் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு ஸம்பாவனையும் செய்தார். இந்தஸ்வாமி மடத்தினுடைய லௌகீக கார்யங்களில் தனக்கு ஒருஸம்பந்தமுமிருக்கக்கூடாதென்றும், அனுஷ்டானம் ஆராதன்ம் க்ரந்த காலக்ஷேபங்களுக்கு ஒருவித உபரோதமுமில்லாமலிருக்க வேண்டுமென்றும், தன்குடும்பத்தார்களுக்கு ஸர்க்காரிலிருந்து மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று ஒப்பந்தத்தின் பேரில் ஆஸ்தானத்தை அலங்கரிக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்.

இந்தஸ்வாமி நல்லவித்வானானதால், ஸ்ரீஹயக்ரீவாராதனம், காலக்ஷேபங்களை குறைவற நடத்திவருவதோடு, நம்முடைய வேதாந்ததீபிகையை தெலுங்குபாஷையில் பிரசுரம்செய்ய ஸஹாயம்செய்து, ஸ்ரீமத்ரஹஸ்ய த்ரயஸாரம் முதலிய மணிப்ரவாள க்ரந்தங்களை கன்னடபாஷையில் மொழிபெயர்த்து கர்னாடகதேசத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உபயோகமாகும்படி செய்யவேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

ஸ்ரீ:

அர்ச்சாவதார வைபவம்.

(ஸ்ரீ. உ.வே. சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி, காரப்பங்காடு).

அர்ச்சாவதார வைபவம் நிரூபிக்கப்படுகிறது. அர்ச்சையாவது "அர்சா பூஜா ப்ரதிமயோ:" என்கிறபடி ப்ரதிமை என்று சொல்லப்படும். ப்ரதிமையாவது தான் ஆராதிக்க வேண்டியதற்காகவும் அங்யருடைய உஜ்ஜீவனார்த்தமாகவும் தங்கம் வெள்ளி முதலிய த்ரவ்யங்களைக்கொண்டு தனக்கு அபிமதமாயுள்ள விக்ரஹங்களுக்கு ஸஜாதீயங்களாக ஏறியருளப்பண்ணுகிற விக்ரஹங்கள். அந்த விக்ரஹங்களில் ப்ரதிஷ்டாவிசேஷங்களாலும் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலும் ஆச்ரிதோஜ்ஜீவனார்த்தமாக ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களுடன் கூடினவனாய்க்கொண்டு கோயில்களிலும் க்ருஹங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு, அர்ச்சை. இதற்கு ப்ரமாணம் கடவல்லியில், [illegible] என்கிற வாக்கியத்தால் கல்யாணகுண பூர்ணமான அர்ச்சாவதாரமே நித்யாச்ரயணீயமாயும் ஸௌலப்யத்துக்கு எல்லை நிலமாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை அனுஸரித்து ஸர்வேச்வரனாலே ப்ரணீதமான பாஞ்சராத்ரத்தில் இந்த அர்ச்சாவதாரத்தினுடைய ப்ரதிஷ்டை பூஜாக்ரமங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேதவேத்யே பரே பும்ஸி என்கிற ச்லோகத்தின்படி வேதத்தினுடைய ப்ராதுர்பாவ விசேஷமான ஸ்ரீராமாயணத்தில் 'ஸஹபத்ந்யா விசாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்'. என்றும் 'ஸ்ரீமத்யாயதநே விஷ்ணோ: சிச்யே நரவராத்மஜ:' என்றும் இப்படி இக்ஷ்வாகு வம்சர்களுக்கே ஆராத்யமான ஸ்ரீரங்கவிமானம் இருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாத்மபுராணத்திலும் இந்த ஸ்ரீரங்கத்தினுடைய மாஹாத்ம்யம் விசேஷம் விஸ்தாரமாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீபாகவதத்திலும் பலராமனுடைய தீர்த்த யாத்ரையை வர்ணிக்கும்பொழுது "ஸ்ரீரங்காக்யம் மஹாபுண்யம் யத்ர ஸந்நிஹிதோ ஹரி:" என்றும், பதினோராவது ஸ்கந்தத்தில் உத்தவருக்கும் க்ருஷ்ணனுக்கும் உண்டான ஸம்வாதத்தில் இந்த அர்ச்சையினுடைய ப்ரதிஷ்டா பூஜாக்ரமங்களை விஸ்தரித்து நிரூபித்திருக்கிறது. இப்படியே மயர்வறமதி

நல மருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களும் தங்களுக்கு அர்ச்சாவதாரமே ஆச்ரணீயமாகவும் ப்ராப்யமாகவும் அநுஸந்தித்திருக்கிறார்கள். அப்படியே நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் முதலான ஆசார்யர்களும் அர்ச்சாவதாரமே தங்களுக்கு ஆச்ரணீயமாகவும் ஸ்ரீரங்காதி திவ்ய க்ஷேத்திரங்களில் அநேக கைங்கர்யங்களும் அவைகளுக்கு விரோதிகளாயுள்ளவைகளை பலப்ரகாரங்களாயும் நிரஸித்திருப்பதும் கண்டுகொள்க. மேலும் தனக்கு ஆச்ரயணீயராயுள்ள பரதேவதை முதலானவர்களை நேரில் ஆச்ரயிக்க ஸௌகர்யமில்லாதவரையில் அவர்களுக்கு ப்ரதிநிதியாக விக்ரஹங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதில் ஆராதனம் முதலானதுகளைச் செய்து இஷ்டஸித்தியை அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்தவிஷயம் த்ரோணாசார்யரை நேர ஆச்ரயிக்கமுடியாமல் த்ரோணாசார்யருடைய ஒருவிக்ரஹத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவ்விடத்தில் குருபூஜைமுதலானதும் செய்து தனுர்வேதத்தை அப்யஸித்து நேர ஆச்ரயித்த அர்ஜுனனைக்காட்டிலும் விசேஷித்த ஸாமர்த்தியத்தை அடைந்த ஏகலவ்யனிடத்திலும் காணலாம். இவைகளன்றிக்கே விஷயாந்தரத்திலே மண்டி பகவத்விஷயத்தில் விமுகராய்ப் போகுமவர்கள் அந்த விஷயாந்தரங்களை உத்தேசித்து அவைகள் இருக்குமிடமான திவ்ய ஸ்தலங்களில் போகும்போது அங்கு ஈச்வரனுடைய விக்ரஹங்களை ஸேவித்து அதனால் விஷயாந்தரங்களில் வைராக்யம் பிறந்து பகவத்விஷயத்தில் ப்ரவணராய் ஆனார்கள் என்பதும் ப்ரஸித்தம். "[illegible]" என்கிற ப்ரமாணத்தின்படி ஒருகால் ஈச்வரனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை திருவடிமுதல் திருமுடி பர்யந்தம் ஸேவித்தால் அவர்களுக்கு ஸமஸ்தபாபமும் போகிறபடியால் அதிர்ஷ்ட விதயாவும் உபகாரமாயிருக்கும்.

மேலும் ஆச்ரயணருசி உண்டானால் அவ்விடத்தில் அந்த அர்ச்சாவதாரத்தில் சரணாகதியைச் செய்துகொள்ளலாம். அப்படி அந்தஉபாய பலமாய் ஏற்படுகிற அநுபவமும் அநுஷ்டானத்தினால் உண்டான ப்ரீதியால் செய்யப்பட்ட கைங்கர்யமும் இங்கேசெய்யும்படியாயிருப்பதால் உபேயமாகைக்கும் குறைவில்லை. மேலும் ஈச்வரனுடைய பரத்வாத்யவஸ்தைகளைக் காட்டிலும் ஸௌலப்யமும் விசேஷித்திருக்கும், அதாவது தன்னுடைய அன்னபோஜனாதி ஸர்வவ்யாபாரங்களும் ஆராதகர்களுடைய அதீனங்களாய் [illegible] திகளோபாதி அவர்களுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹங்களாய்க் கொண்டு "[illegible]" என்கிறபடியே அவர்களுக்குகூற

186754

கொள்ளலாம்படி பாதந்த்ரமாயிருக்கும். இந்த அர்ச்சாவதாரத்தில் 'பிம்பாக்ருத்யா ஹ்ருதா பிம்பே ஸ்ரோத்ரு வதிஷ்டதே' என்று ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்தபடி இந்த அர்ச்சாவிக்ரஹத்துக்கு ஸஜாதீயமான அப்ராக்ருத விக்ரஹத்துடன் நீரும்பாலும் கலந்தாற்போல் பேதத்தை க்ரஹிக்க ஒண்ணாமல் ஈச்வரன் ஸந்நிஹிதனாயிருப்பதால் இது உபாதேயமாகத் தட்டில்லை. விபவங்களில் ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபங்கள் ப்ராக்ருத ஸஜாதீயங்களாய் இருந்தபோதிலும் அப்ராக்ருதங்களாகவே வ்யவஹரிப்பதுபோல் "தமருகந்த தெவ்வுருவம் அவ்வுருந்தானே" 'ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி:' 'மாம்ஸ மேதோஸ்தி ஸம்பவா:' என்கிற ப்ரமாணங்களின்படி இந்த விக்ரஹங்கள் ப்ராக்ருத த்ரவ்யங்களாயிருந்தபோதிலும் அப்ராக்ருதங்கள் என்றே கொள்ளவேணு மென்று சில ஆசார்யர்களுடைய திருவுள்ளம். இந்த இரண்டு பக்ஷங்களிலும் விரோதமில்லை. அர்ச்சாவதாரத்தில் நமக்கு இப்போது ஸேவைஸாதிக்கிற ப்ரகாரம் இல்லாமல் சில ஜ்ஞானிகர்களுக்கும் அவர்களுடைய விசேஷ கடாக்ஷத்துக்கு பாத்ரபூதர்காளாய் உள்ளவர்களுக்கும் விலக்ஷண ஸௌந்தர்யாவிஷ்காரம் உண்டென்றே கொள்ளவேணும். அப்படிக்கில்லாமலிருந்தால் ஸர்வலோக ஸாதாரணமாக ஸேவைஸாதிக்கும் பக்ஷத்தில் விஷயாந்தர வைராக்ய முண்டாக ப்ரஸக்தியில்லை. இந்தவிஷயம் பிள்ளையுறங்காவல்லிதாஸர் வ்ருத்தாந்தத்தில் காணலாம். அதாவது பிள்ளையுறங்காவல்லிதாஸர் பூர்வாவஸ்தையில் தன்னுடைய பார்யை வெய்யிலில் வருகிறபோது அவளுக்கு வெயில் சூடுபடாமல் தாம் நடைவாடை விரித்துக்கொண்டு வாராநிற்க, இதை ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் கண்டருளி, இப்படிசெய்ய என்னென்று கேழ்க்க, இவளுடையகண்ழகுக்கு வெயிலின் தாபத்தால் வாட்டம்வருமென்று செய்தேனென்றுசொல்ல, இதுதனிலும் விலக்ஷணமான கண்ணழகை பார்ப்பீர்வாருமென்று அவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய், பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்களை ஸேவிக்கபண்ணிவிக்க அதுமுதல் அவர் விஷயாந்தர வைராக்ய முள்ளவராய் பகவத்விஷயத்தில் பரிவுடையராய் இருந்தாரென்று ப்ரஸித்தம் அதுவுமன்றி மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தார் ராஜ்யபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில் அவரை அனுஸரித்து தன்னிடத்தில் ஆபிமுக்யம் உண்டாகும்படிசெய்து அவருக்கு பெரியபெருமாளை ஸேவைஸாதிக்கும்படி செய்தபிறகு, அவர் ராஜ்யத்தைவிட்டு துரீயாச்ரமத்தை பரிக்ரஹித்தாரென்பதும் கண்டுகொள்க. ஆழ்வான் பட்டர்முதலானவர்களும் வரதராஜஸ்தவம் ரங்கராஜஸ்தவம் முதலான கிரந்தங்களிலும் பெருமாளுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை வர்ணித்திருப்பது அதிசயோக்தி அன்று பகவத்

விஷயத்தில் வஸ்துஸ்திதியை நிரூபிக்கும் ப்ரகாரமே ஒழிய அதிசயோக்தி என்பது கிடையாது. இந்த விஷயமும் "அந்யத்ர தத்குணோக்தி: ஸ்துதி," என்று பகவத்விஷயம் தவிர வேறு இடங்களில் இல்லாத குணங்களை சொல்லுவது ஸ்துதியென்றும், பகவத்விஷயத்தில் உள்ள குணங்களைச்சொல்வது ஸ்துதியென்றும் அருளிச்செய்திருக்கிறார். தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வாரும் 'போதரே என்றுசொல்லி புந்தியில் புகுந்து தன் பாலாதரம் பெருகவைத்த அழகன்' என்று அருளிச்செய்திருக்கிறார். ஸ்ரீவசன பூஷணத்தில் சிலர்க்கு அழகாலே பிறக்கும் என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியினுடைய வ்யாக்யானவஸரத்தில் அர்ச்சையில் காதாசித்கமாக திவ்யமங்களவிக்ரஹ ஸாக்ஷாத்காரம் வந்தவர்களென்று, மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த வ்யாக்யானவஸரத்தில் அர்ச்சையில் காதாசித்கமாக என்று இருப்பதால் ஒருகாலவிசேஷத்தில் விலக்ஷண ஸௌந்தர்ய ஆவிஷ்காரம் ஏற்படுமென்பது வ்யக்தம். "விசுத்தவாஸ்யெசேஷஸ்ய தாமைவ ப்ரஹ்மாவிணீம்" என்கிற ப்ரமாணத்தின்படி அர்ச்சாவதார உபாஸ்தி பண்ணுகிறவர்களுக்கு அந்த அர்ச்சாவதார அநுபவமே ஏற்படுகிறது என்றிருக்கிறது. இந்தவிஷயம் திருப்பாணாழ்வார் முதலானவர்களிடத்தில் காணலாம். அன்றியும் ஸ்ரீஹஸ்திகிரியில் பேரருளாளப்பெருமாள் திருக்கச்சிநம்பியுடன் அர்ச்சாஸமாதி குலைந்து ஸல்லாபம் பண்ணிக்கொண்டிருந்ததும் கண்டுகொள்க. இப்படி அர்ச்சாவதாரத்தில் மெய்ப்பாட்டை அநுஸந்தித்து 'நெஞ்சினால் நினைப்பான் யாவன் அவனாகும் நீள் கடல்வண்ணனே' என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார். அதற்கு அர்த்தம் தன்னுடைய நெஞ்சாலே ஸ்வர்ண ரஜதாதி த்ரவ்யங்களாலே விக்ரஹங்களை எழுந்தருளப்பண்ணி அந்த விக்ரஹங்களில் ஸதாஸந்நிஹிதனாய்க்கொண்டு ஸேவை ஸாதிக்கவேணுமென்று அபேக்ஷித்தால் அந்த விக்ரஹத்தையே தனக்கு அஸாதாரண விக்ரஹமாகக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறவன்தான் நித்யவிபூதியில் அப்ராக்ருத விக்ரஹத்தோடே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் என்று அர்ச்சாரூபியான எம்பெருமானுக்கு நித்யவிபூதி சேஷமென்று அருளிச்செய்தார். 'ப்ரதிமாஸு' என்று ருஷிகள் அசேதனமாக சொல்லாநிற்க ஆழ்வார் அர்ச்சாரூபியான எம்பெருமானை நெஞ்சினால் நினைக்கப்பட்டவன் எவன் அவனை ஸர்வேச்வரனாகவே அத்யவஸித்து அருளிச்செய்ததும் கண்டுகொள்க. இப்படி அர்ச்சாவதாரமே ஸர்வஸுலபமாயும் ஸர்வ அபேக்ஷித ப்ரதமாயும் இருப்பதால் இதுவே ஆச்ரணீயமென்று ஆழ்வார்களும் ஆசா

ர்யர்களும் போரவிரும்பியிருப்பார்கள். ஆதலால் இப்போது சேதனர்க
ளாயுள்ளவர்கள் ஸ்வயம் வ்யக்தம் முதலான திவ்யதேசங்களிலும் அது
தவிர மானுஷமாய் ஏற்பட்ட ஸ்தலங்களிலும் தன்னுடைய க்ரஹங்களில் ஏற்
பட்ட அர்ச்சைகளிலும் தங்கள் தங்கள் அதிகாரானுகுணமாக ஆச்ரயித்
தும் அநேக ப்ரகாரங்களான கைங்கர்யங்களைச் செய்தும் இருக்கவேண்டி
யது ப்ராப்தம். இப்படி அர்ச்சாவ்தாரத்தினுடைய பெருமை யதாமதி
நிரூபிக்கப்பட்டது.

கடிதம்.

போ! தீபிகாபிமானிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ சிரோமணிகளே! ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஆதி
கேசவப்பெருமாள் ஸ்ரீபாஷ்யகாரஸ்வாமி தேவஸ்தானம் பரம்பராபட்டாசாரியரான அடி
யேனும் என்னைச்சேர்ந்த மற்ற வைகாநஸரும் பரம்பரையாய் "பாஹ்யதப்த சக்ராங்
கனம்" அதாவது வெளியில் தோள்களில் தப்தமான சங்கசக்ரங்களால் ஸமாச்ரய
ணம் செய்துகொண்டு வருகிறோம் என்பது ஸகலருமறிந்த விஷயமே. சிலகாலத்
திற்கு முன்பு சக்ராங்கன அக்ஷகரான சில வைகாநஸரை நாங்கள் வகைபறு பந்துகோஷ்
யில் சேர்க்காமல் பங்க்திபோஜநத்தில் விலக்கியிருந்தோம். இப்பொழுது சமீபத்தில்
விலக்கப்பட்டவர்களின் தீனப்ரார்த்தனையின் பேரில் எங்களில் ஒருவரான சக்ராங்கித
ரான கரியம்பாக்கம் மணவாளபட்டாசாரியருடைய க்ருஹத்தில் நடந்த ப்ரஸ்துதத்தில்
ஸேவிலிதபிவந்த அவர்களிடம் கிருபைசெய்து, சக்ராங்கிதராய் சேர்த்துகொண்டு இனி
வைகாநஸர் வராவண்ணம் சம்மதித்தோம். இப்படியிருக்க எவரோ எம்குல மறியா
ஒரு ண்டபேபரிலும் நாங்கள் ப்ராயச்சித்தம் செய்ததாகப் பெசி எழுதியதைக் கண்
டிக் ஜ்நடந்த உண்மையை இவ்விதம் வெளிக்காட்டினேன். வைஷ்ணவ லக்ஷண
மாய், சாஸ்த்ர ஸித்தமாய், விகநஸ ப்ருகு, மரீசிமுதலான வைகாநஸர்
களால் பரம்பரையாய் அநுஷ்டித்துவந்த இந்த பாஹ்யதப்த சக்ராங்கநத்திற்கு
ப்ராயச்சித்த மென்பது ஸ்வப்நத்திலும் காணலாகாது. அப்படிமுன்னோர் ஆசாரமும்
சாஸ்த்ரமும் அறியாதமூடரே ப்ராயச்சித்தம்செய்து கொள்ளவேண்டும். மேலும்
ஸ்ரீஉடையவர் சந்நிதி அர்ச்சகாதி கைங்கர்யபரரான எங்களுக்கு இந்த ப்ரஸக்திக்கு
அவகாசமே இல்லை என்பதை விவேகிகள் கண்டுகொள்வது.

ஸ்ரீ பாஷ்யகார ஸ்வாமி தேவஸ்தானம் ஸ்ரீபெரும்பூதூர்.

ஸ்தானம் பாஷ்யபட்டாசாரியர்.

ஸ்ரீ:

உபவாஸத்தின்குணம்.

(ஸ்ரீ உப. கே. ராஜகோபாலாசார்யர், B. A., B. L.)

நம்முடைய முன்னோர்கள் உபவாஸத்தை சுத்தப்பட்டினி என்றும்
ஏகவார போஜனமென்றும் இருவிதமாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஏகாதசி
திதியிலும் ச்ரவணத்வாதசியிலும் முழுவதும் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.
ஏகாதசி ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவினுடைய திதியாதலாலும் ச்ரவணம் பெருமா
ளுடைய நக்ஷத்ரமாதலாலும் இந்த இரண்டுதினங்களிலும் சுத்தஉபவாஸம்
சுத்தசத்வகுணத்தை உண்டுபண்ணுகிறது என்று நம் முன்னோர்க
ளுடைய கொள்கை. இரண்டாவது பிரிவில் அஷ்டமி கார்த்திகை அமா
வாஸ்யை, பௌர்ணமி இந்த தினங்களில் பகலில் ஏகவாரபோஜனம் செய்து
ராத்ரி ஆஹாரமில்லாமலிருக்கவேண்டும். தசமி அன்று ஏகாதசி உபவா
ஸத்துக்கு அங்கமாக பகலில் ஒருவேளைதான் ஆஹாரம் செய்யவேண்டும்.
சிலர் அஷ்டமி அமாவாஸ்யை பூர்ணிமாவில் இரவில் பலஹாரம் செய்ய
லாம் என்று சொல்லுவது ஸரியல்ல. சுத்தமாக ஆஹாரம் செய்யக்
கூடாது.

நாம் மிதமில்லாமலும், வர்ஜாவர்ஜமில்லாமலும் கண்டவஸ்துக்களை
ஸாப்பிடுவதால் தேஹத்துக்கு அனுகூலமில்லாத அநேக பதார்த்தங்கள்
(மேதஸ்) கொழுப்பு முதலியரூபமாய் தேஹத்தில் பரிணமிக்கின்றன. இதை
தேஹத்துக்கு இருக்கவேண்டிய அளவு வைத்து அதிகத்தை வெளிப்படுத்த
உபவாஸம் ஏற்பட்டது. உபவாஸதினம் அதிகமான மேதஸ் (கொழுப்பு)
தேஹத்தால் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு எறிக்கப்பட்டு விடுகிறது. இவ்
விதம் மேதஸ் (கொழுப்பு) தேஹத்தைவிட்டு விலக்கப்பட்டவுடன்,
மூளைசுத்தமாய் ஸத்வகுணமுள்ளதாக ஆகிறது. ஸத்வகுணம் அதிகரித்
தால் புத்திக்கு விகாஸம்உண்டாகிறது. புத்திவிகஸிக்கும்பொழுது தத்வப்
ரகாசம் உண்டாகிறது. இதனால் சிந்தனைசக்தி உண்டாகிறது. இதை
இவ்வுலகத்திலேயே அனுபவத்தில் பார்க்கலாம். இது இவ்வுலகத்தி
லேயே நம்வாழ்க்கை நாளில் நமக்கே உபயோகமாகிறது. இதை உபவாஸ
மிருந்து அப்யாஸம்செய்பவர் அனுபவத்தில் அறிவார்கள்.

உபவாஸமிருந்து மறுநாள் பகலில் தூங்கக்கூடாது. அப்படித்தூங்
கினால் தேஹத்தில் உபவாஸத்தினால் நீக்கப்பட்டது போக பாக்கி இருக்
கும் மேதஸ் முதலான மலம் அப்படியே தேஹத்தில் தங்கிவிடும். விழித்
துக்கொண்டிருந்தால் அவயவங்கள் வேலைசெய்து அழுக்குகள் எறிக்கப்

பட்டுவிடுகின்றன. ஸாதாரணமாய் பகலிலேயே தூங்கக்கூடாது. இது
ஆயுஸ்ஸுக்கு குறைவை உண்டுபண்ணுகிறது. உபவாஸத்துக்கு மறுநாள்
பகலில் தூங்கவே கூடாது.

எவ்விதம் பர்வங்களில் ஸமுத்ரத்தில் அலை வ்ருத்தியை அடைந்து
குறைவை அடைகிறதோ அதுபோலவே நம்முடைய சரீரத்திலிருக்கும்
சாரீரக தாது வ்ருத்தியையும் க்ஷீணத்தையும் அடைகிறது. இதைத்தான்
டாக்டர்கள் மெடபாலிஸம் (Metabolism) என்று சொல்லுகிறார்கள். மனித
னுக்கு இது ஏகாதசிதினம் வ்ருத்தி அடைகிறது. குழந்தைகளுக்கு
மாந்தம் குலேப்பு, தெற்கத்திக்கணைமுதலிய வ்யாதிகள் தசமி ராத்திரி
வ்ருத்தி அடைய ஆரம்பித்து ஏகாதசி தினம் ஜாஸ்தி ஆவது வழக்கம். இதற்
காகதான் ஸம்ப்ரதாயம் தெரிந்த வைத்தியர்கள் தசமிதினம் பேதிக்குக்
கொடுப்பதுவழக்கம். தேஹத்திலுண்டான சாரீரகதாதுவை கழிக்கும்பொ
ருட்டு உபவாஸம் விதிக்கப்பட்டது. இதை ஜனங்கள் அனுஷ்டிக்கக்கஷ்
டப்படுவார்கள், என்று நினைத்து ஸம்ப்ரதாயம் தெரிந்த வைத்யர்கள் மாதம்
ஒருமுறை விரேசனத்தையும் பக்ஷத்தில் ஒருமுறை வமனத்தையும் விதித்
திருக்கிறார்கள். ஸூக்ஷ்மமாக நிதானித்துப்பார்த்தால் ஏகாதசி அன்று
ஆஹாரத்துக்கே தேவை இராது. இது உபவாஸமிருந்து அப்யாஸமுள்
ளவர்களுக்கு அனுபவத்தில் தெரியும்.

ஆஹாரம் உட்கொண்ட பிறகு அது மாம்ஸாதிதாதுக்களாக பரிணமிக்கி
றது. மயிர், புரீஷம் இவைகளுக்கு வர்ணம் உள்ள வஸ்து அவச்யமாக இருக்கி
றது. இதற்காகவும் பித்தப்பையயின் வேலையை சுருசுருப்பாய் நடத்தவும்
நாம் காய்கறிகள் பச்சிலேகள் முதலியவைகளை உட்கொள்ளவேண்டும். காய்க
றிகளிலிருக்கும் வர்ணமானது மயிர் முதலியது வளருவதற்கு ஸாதனமாகி
றது. குழந்தைகளுக்கு இதற்காகத்தான் கோரோசனை உபயோகப்படுத்த
வேண்டும். இவ்விதம் நாம் உட்கொள்ளும் பதார்த்தங்களிலிருந்து மேற்கூ
றிய குணங்களெல்லாம் சில ஒருவாரத்திலும் சில ஒருபக்ஷத்திலும் வ்ருத்
தி அடைந்து விடுகின்றன. இதில் வ்ருத்தி பண்ணவேண்டிய
அம்சத்தை வ்ருத்திபண்ணியும், குறைக்கவேண்டிய அம்சத்தை குறை
த்தும், ஸமமாகபண்ணிவைக்கவேண்டும். இதை நம் சரீரத்திலிருக்கும்
ப்ளேண்டு க்ளாண்டுகள் (Blind glands) இந்த வேலையை ஸரிவரச் செய்து
வருகின்றன என்றுநம்பிக்கை. இந்த க்ளாண்டுகளை வரவரவ்ருத்தி அடை
யச்செய்வது நம்முடைய சரீரஸௌக்யத்துக்கும் ஆயுஸ்வ்ருத்திக்கும் கார
ணம். இதுகள் பட்டினியாயிருக்கும் காலத்தில் வ்ருத்தியடைகின்றன. பட்
டினியாயில்லாமல் காபி டீ சாப்பிடுவதால் பூரிக்கிறதில்லே. நம்முடைய
அனுபவத்திலும் பார்க்கலாம். ஸாதாரணமாய் தாகமும் வரக்ஷியும்

ருக்கிற தினத்தில் ஜலம் ஜாஸ்தியாய் உட்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. உப
வாஸதினங்களில் வரக்ஷி தாஹமே இருக்கிறதில்லே. நிலே நரம்புகளின் உஷ்
ணம் வெளிப்படுகிறதில்லே-நீர் ரோகத்திலிருந்து கஷ்டப்படுகிறவர்கள் ஸா
தாரணதினத்தில் வரக்ஷியால் அளவுக்குமிஞ்ஜின ஜலத்தை ஸாப்படுகிறார்
கள். உபவாஸமிருந்தால் அன்று வரக்ஷியிராது. ஏன் என்றால் ப்ளேண்டு
க்ளாண்டுகள் தாங்கள் பூரிப்பதினால் வரக்ஷியை நிறுத்திவிடுகின்றன. இத
னால் ஆயுஸ்ஸும் வ்ருத்தியாகும்.

ம்ருகங்கள்கூட ஏகவாரபோஜனம் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.
இதற்கு ஸாக்ஷி நாயே. அது ஒருதினத்தை ஒருவேளை ஆஹாரம் செய்வ
தாக வைத்துக்கொள்ளுகிறது. பெரும்பாலும் வெள்ளி, சனி ஞாயர், இந்த
தினங்களேயே வைத்துக்கொள்ளுகிறது. ஒருதடவை தன்னால் வைத்துக்
கொள்ளப்பட்ட தினத்தையே அடுத்தவாரத்திலும் வைத்துக் கொள்ளு
கிறது. இதற்கு இந்தமாதிரி புத்தி உண்டாகியிருப்பது இயற்கை (Instinct)
தான். மல்லுக்கட்டி ஆஹாரத்தைக் கொடுத்தாலும் அருகம்புல்லே தின்னு
வாயிலெடுத்துவிடும். பகலில் ஆஹாரம் எடுக்காமல் ராத்திரிதான் சாப்
பிடும். இதை வாரத்துக்கு ஒருமுறை அனுஷ்டித்து வருகிறது. அப்படி
மிருகங்களே செய்யும்பொழுது மனுஷ்யன் அன்னியாயமாய் செய்யாமலிருக்
கிறான்.

வாதவிசேஷங்கள் (Blind glands) ஆயுஸ்வ்ருத்திக்குக் காரணமாகஇரு
க்கின்றன, என்று டாக்டர்கள் இப்பொழுதுகண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இந்த
க்ளாண்டுகளின் விருத்திக்காக இஞ்ஜக்ஷன் செய்வதால் அவைகள் வ்ருத்தி
யை அடைந்து நம் ஆயுஸ்ஸை வ்ருத்திபண்ணுகின்றன என்றுகண்டுபிடித்தி
ருக்கிறார்கள். இவைகளின் வ்ருத்தி ஸுலபமாய் உபவாஸத்தினால் அடை
யும்படி இருக்கும்பொழுது, ஏன் அனாவச்யமாய் வேறு பதார்த்தங்களே
நம் சரீரத்துக்குள் சேரும்படி இஞ்சக்ஷன் செய்துகொள்ளவேண்டும்.
இந்த க்ளாண்டுகள் ஆயுஸ்ஸை வ்ருத்திபண்ணுகின்றன என்பதையும், உப
வாஸம் இந்த க்ளாண்டுகளே வ்ருத்தி செய்கிறதுஎன்றதத்வம் தெரியாமல்
ஜனங்கள் சதமானமில்லாமல் அல்ப்பாயுஸ்ஸுக்களாக ஆய்விடுகிறார்கள்.

ஆகையால் உபவாஸம் ச்ரேஷ்டம். ஏகவாரபோஜனம் மத்யமம்.
மிதாசிகள் எவ்வளவு ஸுகிகளாகவும் ரோகமில்லாமலுமிருக்கிறார்கள். ஆகை
யால் சாஸ்திரீயமாயும், ஆயுஸ்வ்ருத்தியை கொடுக்கக்கூடியதாயும், மதஸ
ம்மதமான ஸ்ரீ நமக்கு உபவாஸத்தால் உண்டாகிறது. இப்படிப்பட்ட
உபவாஸத்தை டாக்டர்கள் தற்காலம் மதுமேகம் முதலான சில வ்யாதிக
ளுக்கு சிகித்ஸையாக அனுஷ்டிக்கச் சொல்லுகிறார்கள்.

இதின் தத்வம் நன்றாக உணர்ந்த திருவள்ளுவநாயனாரின் ஆரோக்ய தசகத்தை நம்மவர்கள் பார்த்துப் படித்து அனுஷ்டித்து வருவாராயின் ரோகங்களுக்கே இடமிராது. ஆஹாரநியமத்தில் நம் ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்திருக்கும் உபவாஸமகிமையையும் உணவுகளின் வர்ஜாவர்ஜங்களையும் பற்றி இன்னொரு ப்ரஸக்தியில் எழுதுவோம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம்.

(ஸ்ரீ. உப. வே. தட்டை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.)

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்பவர்கள் யாவர் எனில் விஷ்ணுவை பூஜிப்பவர்களோ, விஷ்ணுவினிடம் பக்தி செய்பவர்களோ, விஷ்ணு பாதாக்ருதியுள்ள ரேகாசிஹ்நத்தை லலாடம் முதலிய அங்கங்களில் தரிப்பவர்களோ, வைஷ்ணவர்கள் என, உலகத்தில் வழங்கப்படுகின்றனர். ‘ ஹக்தி: ’ என்கிற பாணினியின் ஸூத்திரத்தினால் (ச-ந-கூரு) இந்த வைஷ்ணவபதம் நிஷ்பன்னமாகிறது. ‘ ஹஜ ’ என்கிற தாதுவுக்கு ஸேவை அர்த்தம் ‘ ஹஜ்யதெ ஸெவ்யதெ ஐதி ஹக்தி:’ என்கிற கர்மணி வ்யுத்பத்தியினால் ஸேவிக்கப்படுகிற வஸ்துவை உணர்த்தும் தன்மை வாய்ந்துள்ளது பக்தி சப்தம். இந்த வ்யுத்பத்தியினால் பஜிக்கப்படுகிறவன் அல்லது ஸேவிக்கப்படுகிறவன் பக்தி சப்தவாச்யன். ‘ விஷ்ணு: ஹக்தி: அஸ்ய ஐதி வைஷ்ணவ: ’ எவனால் விஷ்ணு ஸேவிக்கப்படுகிறானோ அவன் வைஷ்ணவன் என்றாவது, ‘ விஷ்ணோ: அயம் - வைஷ்ணவ: ’ விஷ்ணுவைச் சார்ந்தவன், அல்லது விஷ்ணு ஸம்பந்தம் பெற்றவன் வைஷ்ணவன் என்றாவது, அர்த்த விசேஷங்களை இந்தப் பதம் தத்தித வ்ருத்தியினால் உணர்த்துகிறது. விஷ்ணுவின் ஸேவனம் அல்லது பக்தி, அல்லது விஷ்ணுவின் பாதகார ரேகாரூபபுண்ட்ரதாரணம் இவைகள் எங்கு உளதோ அவ்விடங்களில் தடையற்று ப்ரயோகிப்பதற்குத் தகுதியுள்ள இந்த வ்யாபகமான சப்தத்தைக் காரணமின்றி வ்யாபகசக்தியைக்குறைத்து ச்வேதம்ருத்திகாஸ்வரூபமான புண்ட்ரத்தை தரிப்பவர்களிடமே பெரும்பான்மையாக இக்காலத்தில் வழங்கி வருகின்றனர். வேதாந்தங்களிலும் ப்ருஹ்மஸூத்திரங்களிலும் மற்றுமுள்ள உபப்ருஹ்மணங்களிலும் ப்ரயோகிக்கப்பட்டுள்ள ப்ருஹ்மசப்தங்களுக்கு விசேஷித்து விஷ்ணு பரத்வத்தைத் தவறாமல் உபபாதிக்கிற ஆநந்த தீர்த்தீயர்களென்ன, கோபீசந்தனத்தால் ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களைத்தரித்து பாகவத மதஸ்தர்களென ப்ரஸித்திபெற்று ச்ராத்தத்தில் பித்ருகார்யங்களிலும் யாகத்தில் தேவகார்யங்களிலும் பஸ்மருத்ராக்ஷதாரிகளை அந்வயிக்கச்செய்யாமல் இருந்துகொண்டு புத்திரபௌத்திராதிகளுக்கும் விஷ்ணுநாமங்களையே வைத்து அன்புடன் அழைக்கிறதுடன் ஸ்திரீ ப்ரஜைகளுக்கும் ஜகன்மாதாவான ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீ நாமாக்களை வைத்து அழைத்தும் நித்ய நைமித்திக காம்யகர்மாக்களின் அவஸாநத்தில் ‘ ஸர்வம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்பணமஸ்து ’ என்று ஸாத்விக த்யாகம் செய்பவர்களுமான மதாந்தரஸ்தர்களென்ன, இவர்கள் அனைவர்களும் வைஷ்ணவர்களே. இவ்வாறு தடையின்றி எங்கும் வழங்கவேண்டிய வைஷ்ணவ சப்தத்தை பாஹ்யமான ச்வேதம்ருத்திகாசிஹ்னதாரிகளிடத்திலேயே உபயோகப்படுத்துகிற அறிஞர்கள் ஆந்தரமான விஷ்ணுபாவனையுள்ளவர்களும் வைஷ்ணவர்களென்பதை மறந்தாற்போல.

இதற்கு சிலர் ஸமாதானம் கூறுகின்றனர். அதாவது, மற்றவர்கள் கேவல வைஷ்ணவர்கள். ச்வேதம்ருத்திகாபுண்ட்ரதாரிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் என்று. இது பொருத்தமுள்ள உத்தரமாகா. இந்த ஸ்ரீசப்தம் நீலாதி சப்தங்களைப் போல் வ்யாவர்தக சப்தமாகாது. எந்த எந்த இடத்தில் ஒரு வஸ்துவின் மேன்மையைச் சொல்ல மனிதனுக்கு விருப்பமுளதோ ஆங்காங்கு ஸ்ரீசப்தத்தை ப்ரயோகிக்கக்காணுகின்றோம். ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீமுஷ்ணம், ஸ்ரீபெரும்பூதூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், ஸ்ரீவித்யா, ஸ்ரீசக்ரம், ஸ்ரீமூர்த்தி, ஸ்ரீராமாயணம், ஸ்ரீபாகவதம், ஸ்ரீபாஷ்யம், ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்று எங்கெந்த இடத்தில் கல்வியினாலோ, வம்சத்தினாலோ, ரூபத்தினாலோ, குணங்களாலோ, மேதையினாலோ, வாக்கினாலோ, தேஹபலத்தினாலோ, புத்தியினாலோ வைலக்ஷண்யமிருக்கிறதோ அந்தந்த இடங்களில் இந்த ஸ்ரீசப்தத்தை வழங்குவது உலக வழக்கம். தமிழர்கள் யாவர்களும் இந்தக்கருத்துடன் கூடியவர்களாகவே சிறப்புற்ற பதார்த்தங்களைச் சொல்லுந்தருணங்களில் இந்த ஸ்ரீசப்தபர்யாயமான ‘ திரு ’ என்கிற சப்தத்தை உபயோகிக்கிறார்கள். திருமால், திருவநந்தாழ்வான், திருமாலை, திருமண், திருவாய்மொழி, திருவடி என்று. ஆகவே இந்த ஸ்ரீசப்தம் வ்யாவர்தகமான விசேஷணமன்று என்பது திண்ணம். இவ்வண்ணம் இருக்க இந்த வைஷ்ணவசப்தம் எவ்வாறு மற்றவர்களைக்குறிக்காமல் ச்வேதம்ருத்திகாகல்பித புண்ட்ரதாரிகளை மாத்திரம் குறிக்கிறதென்பதில் ஸமாதானம் தேடத்தக்கதே.

மற்றும் சில அறிஞர்கள் பல்பஜமான ஸமாதானம்கூற முன்வருகின்றனர். இவர்களின் ஸமாதானமாவது மற்றவர் விஷ்ணுவை மாத்திரம் தனி

த்து உபாஸிக்கின்றனர். ச்வேதம்ருத்திகாகல்பித புண்ட்ரதாரிகளோவென்றால் ஸ்ரீயுடன்கூடின விஷ்ணுவை உபாஸிக்கிறார்கள், ஆதலால் இப்பெயர் இவர்களுக்குப் பொருத்தமுள்ளதென்று. இந்த விஷயத்தில் சற்று சர்ச்சை பண்ணவேண்டியதுண்டு. ஶ்ரீவிஶிஷ்டோ விஷ்ணு: ஶ்ரீவிஷ்ணு:, யத்வா ஶ்ரீஶ்ச விஷ்ணுஶ்ச ஶ்ரீவிஷ்ணூ, தஸ்யாயம், தயோரயம்வா, ஶ்ரீவைஷ்ணவ:, என்று வ்யுத்பத்தி கல்பிக்கவேண்டும். இது ஒருக்காலும் பொருந்தாது. ஸ்ரீவிஷ்ணுசப்தத்தின்மீது 'தஸ்யேதம்' என்கிற பாணிநி ஸூத்திரத்தினால் ஸம்பந்த ஸாமான்யத்தில் அண் ப்ரத்யயத்தைக் கொள்ளவேண்டும். அந்த ஸம்பந்த ஸாமான்யமானது இவ்விடத்தில் ஸேவ்ய ஸேவக பாவரூபமான விசேஷ ஸம்பந்தத்தில் பர்யவஸிக்கத்தக்கது. வ்யுத்பத்திபொருத்தமுள்ளதே. அர்த்தவர்ணனமும் சிறப்புற்றதே. ஸ்ரீவைஷ்ணவ: என்கிற பதம் மாத்திரம் நிஷ்பன்னமாகாது. ஏனெனில் ஸ்ரீவிஷ்ணு சப்தத்தின்மீது 'தஸ்யேதம்' என்கிற சைஷிகமான அண் வந்தால் 'தத்திதேஷு, ஞிதி ணிதி ச தத்திதேஷ்வசாமாதேரசோ வ்ருத்தி: ஸ்யாத்' என்கிற அர்த்தமுள்ள ஸூத்திரத்தினால் ஆதிவ்ருத்திவந்தால் ஶ்ரைவிஷ்ணவ: என்று அநிஷ்டரூப மேற்படும். இப்படி ப்ரயோகத்தை நாம்கண்டிலோம். 'தத்திதேஷ்வசாமாதே:' என்கிற ஸூத்திரத்திற்கு உதாஹரணங்கள். ஔபகவம், மாணவகம், முதலியன உத்தரபத வ்ருத்தி ப்ரகரண ஸூத்ரங்களாலும் இதற்கு உத்தரபதவ்ருத்தி வாராது, அவைகளுக்கு இந்த சப்தம் விஷயமாகாததால். அந்த உத்தரபதவ்ருத்தி ப்ரகரணத்தில் உத்தரபதஸ்ய என்று அதிகரித்து, நான்கு ஸூத்தரங்களால் உத்தரபத விருத்தியை பாணிநி விதித்திருக்கிறார். அவைகளாவன.

அவயவாத்ருதோ:	7-3-11
ஸுஸர்வார்த்தாஜ்ஜநபதஸ்ய.	7-3-12
திஶோऽமத்ராணாம்,	7-3-13
ப்ராசாம் க்ராமநகராணாம்	7-3.14

ஆகவே இந்த வைஷ்ணவ சப்தத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்ரீசப்தம் விசேஷணமாகத்தானிருந்துக்கொண்டு விசேஷ்யத்திற்கு மற்றவஸ்துக்களைக் காட்டிலும் ஒருவித வேறுபாட்டைக் காட்டும் தன்மைவாய்ந்து ஸார்த்தக்யம்பெற்றதல்ல.

(இன்னும் வரும்.)

தையாலும், யஜ்ஞாதிஸாத்யங்களைப்போலே நாஶப்ரதிபந்தாஸஹமல்லாமையாலும், ஶரணாகதநிஷ்டர்களுக்கெல்லாம் ஶிரோபூஷணமென்னும்படி மேலாய் நிற்கையாலும், இதின் ப்ரபாவம் 1 'ஸத்கர்மநிரதா:' இத்யாதிகளாலே பரக்கப் பேசப்பட்டது.

மற்றுள்ள ஸாத்யஸாதநங்கள்போலே அதிகாரிக்ருத்யமான ப்ரபதநத்தில் சிலருடைய அதிகாரிவிஶேஷணகதாதி ஸாபேக்ஷம் ஸித்தோபாய ப்ராதாந்யபரம். ஶ்ருதியில் ந்யாஸமேஷாம்

தாகையினாலும் என்றபடி. நாஶ - நாஶம் செய்வது, ப்ரதிபந்த - தடுப்பது, இவைகளைச் செய்வதற்கு, அஸஹமல்லாமையாலும் - தக்கதல்லவாகையாலும், அதாவது வேறு ஒரு கர்மங்களின் பலத்தினால் இதின் பலம் நாசமடையவாவது தடுக்கப்படவாவது செய்யமுடியாதது என்றபடி. ஶரணாகதிநிஷ்ட - ஶரண்யனாகிய பகவானால் உபதேஶம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ கீதை என்கிற உபநிஷத், மேலாய் உத்க்ருஷ்டமாய். ஸத்கர்மநிரதா:. கர்மயோகத்தில் நிஷ்டையுடையவர்கள் 1 'ஸத்கர்மநிரதா: ஶுத்தா: ஸாங்க்யயோகவிதஸ்ததா । நார்ஹந்தி ஶரணஸ்தஸ்ய கலாம் கோடிதமீமபி ॥' என்று பூர்ணஶ்லோகம். பரக்க - விஸ்தாரமாக.

இப்படி பக்தி ப்ரபத்திகளாகிற உபாயங்களை நிரூபித்தருளி இவைகளில் சிலருக்கு உண்டாகும் ஶங்கைகளை ஸங்க்ரஹமாகப் பரிஹரித்தருளுகிறார்-'மற்றுள்ள' என்றாரம்பித்து. மற்றுள்ள-ப்ரபத்தியைக் காட்டிலும் வேறான, ஸாத்யஸாதநங்கள்-ஜ்யோதிஷ்டோமாதியஜ்ஞங்கள், பக்தியோகம், முதலியவைகள் அதிகாரிக்ருத்யமான-தான் அதிகாரியாக இருந்த பிறகு தன்னால் செய்யப்படக்கூடியதான. அதிகாரிவிஶேஷணகதாதி ஸாபேக்ஷம் - அதிகாரி விஶேஷணம் என்று சொல்லியிருப்பது, ஸித்தோபாய ப்ராதாந்யபரம்- ஸித்தோபாயமான எம்பெருமானே மோக்ஷம் கொடுப்பதற்கு அவ்யவஹித காரணமாகையினால் அவனே ப்ரதானோபாயம் என்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யத்தை உடையது. அதாவது இவ்வுபாயங்கள் ஸித்தோபாயமான எம்பெருமானுக்கு ஸ்வாபாவிகமான ஸஹஜ காருண்யத்தைத் தடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நம்முடைய கர்மங்களினால் உண்டான நிக்ரஹ ஸங்கல்பத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதற்குக் காரணமாகையினால் பாரம்பரையாக உபாயங்கள், இப்படி நிக்ரஹ ஸங்கல்பம் நிவ்ருத்தித்தால் தன் ஸஹஜ காருண்யத்தினால் எம்பெருமான் தானே

---

1. லக்ஷ்மீதந்திரம்-17-62.

1. நல்ல கர்மங்களில் நிஷ்டையை யுடையவர்களும் அப்படியே ஜ்ஞான யோகம் பக்தி யோகம் இவைகளை அறிந்தவர்களும் ஶரணாகதி செய்தவனுடைய கோடியில் ஒன்றாகிய பாகத்தையும் பெறுகிறதில்லை.

ஸாமாநாதிகரண்யம் அந்யபரம். பகவதநந்யார்ஹஶேஷபூதனுக்கு பகவதபிமதமில்லாத விஷயத்தில் பக்தியும் ப்ரபத்தியும் கைங்கர்யமும் ஸ்வரூபவிருத்தமென்னலாயிருக்க பக்தியோகத்தை விஶேஷித்து ஸ்வரூபவிருத்தமென்றவர்களுக்கு அதி

பலப்ரதனாய் நிற்கிறான் என்கிற அவனுடைய ப்ராதான்யத்தைச் சொல்லுவதில் தாத்பர்யம் என்றபடி. இப்படிக்கில்லாவிடில் அதிகாரியானபிறகு செய்ய வேண்டிய கார்யமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரபத்தியை அந்த உபாயத்தை அனுஷ்டிப்பதற்கு முன்னமேயே உண்டா யிருக்க வேண்டியதான அதிகாரி விசேஷணம் என்று சொல்லுவது உசிதமல்ல என்று தாத்பர்யம். அதிகாரி விசேஷணமா யிருந்தால் அதற்கு விதிக்கப்படும் தன்மை (விதேயத்வம்) கூடாதிறே. ஶ்ருதியில் ந்யாஸமே ப்ருஹ்மம் என்று சொல்லி யிருப்பதினால் பரமாத்மாவே உபாயம், பரந்யாஸம் என்று தனித்தொரு உபாயம் இல்லை என்று ஏற்படுகிறதே என்னில், அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் - 'ஶ்ருதியில்' என்றாரம்பித்து. 'ந்யாஸப்ரஹ்மஶப்தஸாமாநாதிகரண்யம்' - ந்யாஸ, ப்ருஹ்ம என்னும் பதங்களை ஒன்றுசேர்த்த ந்யாஸமே ப்ருஹ்மம் என்று சொல்லி யிருப்பது, அந்யபரம் - வேறு தாத்பர்யத்தை உடையது, அதாவது கீழ் இவனால் செய்யப்படக் கூடிய ஸத்யம், தபஸ், சாந்தி, தாந்தி, தானம் முதலியவைகளை நிரூபித்துக் கொண்டுவந்து 'ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்ம' என்று சொல்லி யிருப்பதுவும் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்டவைகளைப் போல இவனால் செய்யப்படக் கூடிய தொன்றாய் இருக்க வேண்டும், ஆதலால் அந்தப் பரமாத்மாவைச் சீக்கிரத்தில் அடைவதற்கு ஸாதனமாகையினால் அது பரமாத்மாவைப் போல் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமானது என்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யம். மேல் அனுவாகத்திலும் மற்ற எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் ந்யாஸமே ப்ரதானம் என்று சொல்லி அதை அனுஷ்டிக்கும் ப்ரகாரத்தையும், கரண மந்திரத்தையும் நிரூபித்திருக்கிறபடியினாலும் இதுவே அர்த்தமாகக் கடவது. உபாயாந்தரம் ஸ்வரூபவிருத்தம் என்று சொல்லி யிருப்பதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் - 'பகவதநந்யார்ஹ' என்றாரம்பித்து. இது ஹேதுகர்ப்ப விசேஷணம், அதாவது பகவானுக்கு அநந்யார்ஹசேஷ பூதனானதாலே அவனுக்கு இஷ்டம் இல்லாத விஷயத்தில் பக்தியும் ப்ரபத்தியும் கைங்கர்யமும் இவனுக்கு ஸ்வரூப விருத்த மென்றபடி. இத்தால் பக்தி ஸ்வரூப விருத்தம் என்பது எத்தாலே? பகவானுடைய இஷ்டத்திற்கு விருத்தமாகையினால் என்னில், மோக்ஷார்த்தமாகப் பண்ணுகிற பக்தி பகவானுடைய இஷ்டத்திற்கு விருத்தம் என்ன ஒண்ணாது, அப்படியாகில் மோக்ஷார்த்தமாகச் செய்யப்படும் ப்ரபத்தியும் ஸ்வரூப விருத்தமாக ப்ரஸங்கிக்கும். ப்ரயோஜனாந்தரத்திற்காகச் செய்யப்படும் பக்தி ஸ்வரூப விருத்தம் என்னில், அது ப்ரபத்தியிலும் துல்யம். ஆதலால் ஶாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்

காரிவிஶேஷஸ்வரூபவிரோதத்திலே தாத்பர்யம். தேஶகாலாதிகார்யாதி பேதத்தாலே குருலாகவவிகல்பம் ப்ராயஶ்சித்தாதிகளெல்லாவற்றிலும் ப்ரஸித்தம்.

இப்படி யதாதிகாரம் ஸர்வபாபப்ராயஶ்சித்தமாக விஹித்த பக்திப்ரபத்திகளிலொரு வழியிலே யிழிந்தவனுக்கு அப்போதே உத்தர

குமவற்றில் ஒன்றை ஒரு காரணமும் இல்லாமல் ஸ்வரூப விருத்தமென்பது உசிதமல்ல. ஆதலால் அப்படிச் சொல்லி யிருப்பதற்குத் தாத்பர்யம் வேறு கல்பிக்கவேண்டும் என்று திருவுள்ளம். அதாவது அகிஞ்சனனான இவ்வதிகாரிக்கு பக்தியோகம் ஸ்வரூப விருத்தம் என்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யம் கொள்ளவேண்டும் என்றபடி. 'அதிகாரிவிஶேஷ' என்பதுடன் அகிஞ்சனனான என்று ஒரு பதம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று திருவுள்ளம். அதிக ஶ்ரமப்பட்டுச் செய்யவேண்டிய கார்யத்திற்கும் ஸுலபமாகச் செய்யக்கூடிய கார்யத்திற்கும் ஒரே பலம் என்று சொல்லில் ஶ்ரமப்பட்டுச் செய்ய வேண்டிய கார்யத்திற்கு அதிகாரிகள் ஒருவரும் ஏற்படமாட்டார்களாகையினால் அதை விதிக்கிற ஶாஸ்திரங்கள் வ்யர்த்தங்களாக வேண்டிவருமே என்கிற ஶங்கைக்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்— 'தேஶகால' என்றாரம்பித்து. 'தேஶபேத' என்றது விந்த்ய பர்வதத்திற்கு வடக்கில் சில தர்மங்களும், அதற்குத் தெற்கு தேசத்தில் வேறு சில தர்மங்களும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றபடி. 'காலபேத' என்றது 'த்யாயந் க்ருதே யஜந் யஜ்ஞை: த்ரேதாயாம் த்வாபரேऽர்ச்சயந் । யதாப்நோதி ததாப்நோதி கலௌ ஸங்கீர்த்ய கேஶவம் ॥' இத்யாதிகளிற்படியே க்ருதயுகத்தில் த்யானயோகத்தினாலும், த்ரேதாயுகத்தில் யஜ்ஞங்களினாலும், த்வாபரயுகத்தில் பகவானை ஆராதிப்பதினாலும், எந்தப்பலம் அடையலாமோ அதைக் கலியுகத்தில் பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தனத்தினால் அடையலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றபடி. 'அதிகாரிபேத' மாவது ஶக்தன் அசக்தன் என்கிற பேதத்தினால் ஸ்நானாதிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றபடி. குருலாகவவிகல்பம் - ஶ்ரமப்பட்டுச் செய்கிற கார்யத்தையும் ஶ்ரமம் இல்லாமல் செய்கிற கார்யத்தையும் ஒரே பலத்திற்குக் காரணமாக விகல்பித்துச் சொல்லி யிருப்பது.

இப்படி பக்தி ப்ரபத்திகளில் தன் அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி ஒன்றை அனுஷ்டிப்பவனுடைய கர்மங்கள் விநாசமாகும் ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் - 'இப்படி' என்றாரம்பித்து. யதாதிகாரம் - அவரவர்கள் அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி. வழியிலே - உபாயத்திலே. இழிந்தவனுக்கு - இறங்கினவனுக்கு, அனுஷ்டிக்க ஆரம்பித்தவனுக்கு என்றபடி. அப்போதே -

பூர்வோத்தராகாஶ்லேஷ விநாஶங்களுண்டாம். உத்தராகாஶ்லேஷம் அபுத்திபூர்வகவிஷயம். விவேகாதி ஸம்பத்துடையாருக்கு பாபபுத்தி பூர்வோத்தராகம் அநாபத்தில் புகாது. அல்பவிவேகருக்கு மின்னொளி போலே தோற்றி ப்ராயஶ்சித்தார்ஹமாய் மறையும். ராகாதி

உபாயானுஷ்டான ஆரம்பகாலத்திலேயே. 'உத்தர' இத்யாதி - உத்தராகங்களுக்கு அஶ்லேஷமும், பூர்வாகங்களுக்கு விநாஶமும் உண்டாம் என்று யதாக்ரமம் அந்வயித்துக் கொள்ளவேண்டும். உத்தராகங்கள் என்றது உபாயானுஷ்டானத்திற்குப் பிறகு செய்யப்படும் பாபகர்மங்கள். அவைகளுக்கு அஶ்லேஷமாவது இவனுக்கு அவற்றின் பலத்தைக் கொடுப்பதில்லை என்று ஸங்கல்பிப்பது. பூர்வாகங்கள் என்றது உபாயம் அனுஷ்டிப்பதற்கு முன்பே செய்த பாபங்கள். அவைகளுக்கு விநாஶமாவது அவற்றின் பலம் இவன் அடையவேண்டும் என்று முன்பு செய்த ஸங்கல்பத்தை மாற்றி விடுதல். இப்படிப் பின்னால் செய்யப்படும் பாபங்களின் பலத்தையும் இவன் அடைகிறதில்லை என்னில், உபாயானுஷ்டானத்திற்குப் பிறகு தன் இஷ்டப்படி நடக்கலாமே என்கிற ஶங்கைக்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் - 'உத்தராகாஶ்லேஷம்' என்றாரம்பித்து. **அபுத்திபூர்வகவிஷயம்** - புத்திபூர்வகமாக வல்லாமல் செய்யப்படும் அவற்றைப் பற்றியது. புத்திபூர்வகமான உத்தராகங்களைப் பற்றி நிரூபித்தருளுகிறார்-'விவேகாதி' என்றாரம்பித்து. 'விவேகாதிஸம்பத்துடையாருக்கு' என்றது கீழ்ப் பர்வங்களில் நிரூபித்தபடியே தத்வ விவேகத்தினால் இதுவரையில் செய்யப்பட்டவைகளைப் பற்றி நிர்வேதமும், ப்ரயோஜநாந்தரங்களில் வைராக்யமும், நரகாதிகள் உண்டானால் என்செய்வோம் என்கிற பயமும் பூர்ணமாக உடைய அதிகாரிகளுக்கு என்றபடி. **பாபபுத்திபூர்வோத்தராகம்** - இது பாபம் என்று தெரிந்து செய்யப்படும் பாபம், **அநாபத்தில்** - ஆபத்து இல்லாத ஸமயத்தில். இத்தால் ஆபத்காலத்தில் புத்தி பூர்வோத்தராகம் உண்டானால் அதுவும் அஶ்லேஷ விஷயமாகும் என்பது த்யோதிதம். 'ப்ராக்தநகர்மவிஶேஷவஶத்தாலே தேஶகாலாவஸ்தாவைகுண்ய ஹேதுகமாகவும் அபுத்திபூர்வகமாகவும் ஸூக்ஷ்மப்ரமாதங்களிலும் வரும் அபராதங்களுள்ளவை அஶ்லேஷ விஷயமாய்க் கழிந்துபோம்' என்று ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டதிறே. **அல்பவிவேகருக்கு** - குறைந்த விவேகமுடையவர்களுக்கு. மின்னொளிபோலே - மின்னலின் ப்ரகாசத்தைப்போல. தோற்றி - உண்டாகி, **ப்ராயஶ்சித்தார்ஹமாய்** - ப்ராயஶ்சித்தத்தை முடிவாக உடையதாய், அதாவது புத்தி பூர்வோத்தராகம் உண்டாயிற்று என்று அறிந்து, அதற்குத் தன் அதிகாரத்திற்கு அனுகுணமாக ப்ராயஶ்சித்தாதிகளை அனுஷ்டிக்க அத்தாலே நாசமடையும் என்றபடி. மறையும் - நிவ்ருத்தியடையும்.

காடிந்யமுடையாருக்கு ஶிக்ஷாவிஶேஷங்களாலே பிரித்தலுண்டாம். பூர்வாகவிநாஶம் ப்ராரப்தப்ரவ்ருத்திரிக்தவிஷயம். ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனை செய்த வேள்வியனானவனுக்கு ப்ராரப்தகார்யமான கலேவரபாதத்திலும் ஆர்த்தியினளவுக்கீடாக தேஹாந்தராதி

ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யாதவர்களுக்கும் அது நிவ்ருத்தியாகும் ப்ரகாரத்தை அருளிச் செய்கிறார் - 'ராகாதி' என்றாரம்பித்து. ராக - ஆசை. 'ஆதி' என்பதினால் க்ரோதம் அஸூயை முதலியவைகள் க்ரஹிக்கப்படுகின்றன. **காடிந்யம்** - கடினமாயிருக்கை, அதாவது உறுதியா யிருக்கை. இத்தால் ப்ராயஶ்சித்தாதிகளில் மூளாதவர்கள் இவர்கள் என்பது த்யோதிதம். உறுதியான காமக்ரோதம் முதலியவைகளை உடையவர்களுக்கு அனுதாபாதிகள் உண்டாகாமையினாலே ப்ராயஶ்சித்தத்தில் அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதும் இத்தால் விவக்ஷிதம். **ஶிக்ஷாவிஶேஷங்களாலே** - சில தண்டனைகளாலே, அதாவது அந்தந்தக் கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி ஏற்பட்ட சிக்ஷைகளாலே, அதாவது அந்தந்தக் கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி ஏற்பட்ட சிக்ஷைகளாலே என்றிக்கே 1 'இஹைவ கேஷாஞ்சித்வ்யஸநாநி பவந்தி', 2 'பவந்தி ப்ரபந்நஸ்ய ராஜபுத்ராபராதவத் லகுஶிக்ஷா' இத்யாதிகளிற்படியே லகுஶிக்ஷைகளினாலே என்றபடி. பிரித்தல் - அபராதத்தை விட்டு வேறுக்குதல், அதாவது அபராத நிவ்ருத்தி என்றபடி. இவ்வளவாக உத்தராகத்தின் நிவ்ருத்தி க்ரமத்தை நிரூபித்தருளி மேல்பூர்வாகங்கள் விநாசமாகும் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் - 'பூர்வாக' என்றாரம்பித்து. **ப்ராரப்தப்ரவ்ருத்திரிக்தவிஷயம்** - பலம் கொடுக்க ஆரம்பித்த கர்மங்களைத் தவிர மற்றவைகளைப் பற்றியது, அதாவது பலம் கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கும் கர்மங்களைத் தவிர மற்றக் கர்மங்கள் நசித்துவிடும் என்றபடி. **ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனை** - பக்திக்கு அங்கமாக வல்லாமல் மோக்ஷார்த்தமாக ப்ரபத்தியை அனுஷ்டித்தவனை. செய்த - செய்யப்பட்ட, வேள்வியன் - யஜ்ஞங்களை உடையவன், அதாவது ப்ரபன்னன் எல்லா யஜ்ஞங்களையும் செய்தவனுக்குத் துல்யன் என்றபடி. அன்றிக்கே ஆத்மஸமர்ப்பண ரூபமான யஜ்ஞத்தைச் செய்தவன் என்றுகவுமாம். **ப்ராரப்தகார்யமான** - தன்னுடைய கார்யத்தைச் செய்ய ஆரம்பித்தவைகளான. அளவுக்கு - தாரதம்யத்திற்கு. **தேஹாந்தர** - மற்றொரு தேஹம். **'ஆதி'** பதம் அடுத்த க்ஷணம் முதலாக இவனுக்கு எந்த க்ஷணத்தில் மோக்ஷமடைய வேண்டும் என்றிருக்கிறதோ அதுவரையில் உள்ளகாலம் எல்லாவற்றையும் குறிக்கிறது. இப்படி ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியா

---

1. இந்த லோகத்திலேயே சில கஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன.

2. ராஜபுத்திரர்களுடைய அபராதத்திற்குப் போல ப்ரபன்னனுக்கு லகுவான தண்டனை உண்டாகிறது.

ஹேதுவான ஸம்ஸாரம் கழியும். 1 'யஸ்ய ப்ரஸாதே ஸகலா:', 2 'ப்ரஸந்நஸம்வ்ருத்தம் தஸ்மை' இத்யாதிகளின்படியே இவனளவில் ஸத்வஸ்தரானவர்களெல்லாரும் ஸுப்ரஸந்நராவார்கள். பகவதங்கீக்ருதனுக்கு யமவஸ்யதாதிகளில்லையென்னுமிடம் 3 'பரிஹர மதுஸூதந ப்ரபந்நாந்', 4 'தேவம் ஸார்ங்கதரம் விஷ்ணும்', 5 'நலியு நரகமும் நைந்த நமனுக்கிங்கு யாதொன்றுமில்லை', 6 'நமன்கூறு செய்துகொண்டிறந்த குற்றமெண்ண வல்லனே', 7 'நாவலிட்டுழிதருகின்றோம் நமன்றமர் தலைகள்மீதே', 8 'நரகமே சுவர்க்கமாகு நாமங்க

கிற பலத்தை நிரூபித்தருளி, ஆனுஷங்கிகமாக வரும் பலத்தை அருளிச்செய்கிறார் - 'யஸ்ய' என்றாரம்பித்து. யஸ்ய - எந்தப் பகவானுடைய, ப்ரஸாதே - அனுக்ரஹம் இருக்கும் பொழுது, ஸகலா: - எல்லா ப்ராஜைகளும் (ஸந்தோஷத்தை உடையதாகுமோ). (பகவான் ப்ரஸந்நமாயிருக்கும்பொழுது ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் ஆகிய எல்லாம்) ப்ரஸந்நம் - ப்ரஸந்நமாக, தஸ்மை - அவனுக்கு, ஸம்வ்ருத்தம் - ஆயிற்று. இவனளவில் - இவன் விஷயத்தில். ஸத்வஸ்தரானவர்கள் எல்லோரும் - ஸத்வகுணத்தில் நிஷ்டையுடையவர்கள் எல்லோரும். பகவதங்கீக்ருதனுக்கு - பகவானால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவனுக்கு. யமவஸ்யதா - யமனுக்கு வசப்பட்டவனாயிருக்கை. 'ஆதி' பதம் நரகவாஸத்தைச் சொல்லுகிறது. மதுஸூதந ப்ரபந்நாந் - மதுவைக் கொன்றவனாகிய பகவானை ஆஸ்ரயித்தவர்களை, பரிஹர - விட்டுவிடு. ஸார்ங்கதரம் - ஸார்ங்கத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, விஷ்ணும் - விஷ்ணு என்கிற, தேவம் - தேவனை, ('யே ப்ரபந்நா: பராயணம் ந தேஷாம் யமஸாலோக்யம் ந ச தே நரகௌகஸ:' என்று மேல் ஸ்லோகம், எவர்கள் ஆஸ்ரயித்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நரகம் முதலியதில்லை). நலியும் - ப்ராணிகளை ஹிம்ஸிக்கிற, நரகமும் - நரகலோகமும், நைந்த - நசித்துவிட்டது, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், நமனுக்கு - யமனுக்கு, யாதொன்றுமில்லை - ஒரு கார்யமுமில்லை. நமன் - யமன், கூறுசெய்துகொண்டு - தன்னுடைய பாகமாக நம்மை வைத்துக்கொண்டு, இறந்தகுற்றம் - இதற்குமுன் செய்யப்பட்டதாய் (பகவத்ஸம்பந்தத்தினால்) நசித்தவைகளான குற்றங்களை, எண்ணவல்லனே - எண்ணுவதற்கு ஸாமர்த்திய முடையவனோ. நமன்தமர் - யமபடர்களினுடைய, தலைகள்மீதே - தலைகளின்மேல், நாவல் இட்டு - ஜயகோஷத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு, நாவல் - ஜயித்தார் சொல்லும் பாசுரம், உழிதருகின்றோம் - ஸஞ்சரிக்கிறோம். நரகமே - நரக லோகமே, சுவர்க்கமாகும் - ஸ்வர்க்கமாகக்

1. 2. 3. வாமனபுராணம்-94-31. 4. வாமனபுராணம்-94-43.
5. திருவாய்மொழி-5-2-1. 6. திருச்சந்தவிருத்தம்-116.
7. திருமாலை-1. 8. திருமாலை-12.

னுடையநம்பி' இத்யாதிகளாலே அறியலாம். ஆகையால் இப்படி நிஸ்ஸம்ஸயனான இவன் 1 'ஆள்கின்றானாழியான் யாரால் குறைவுடையம்', 2 'எத்தினாலிடர்க்கடல்கிடத்தி யேழை நெஞ்சமே', 3 'திருமால் தலைக்கொண்ட நங்கட் கெங்கே வரும் தீவினையே' இத்யாதிகளின்படியே நிரபேக்ஷனாய் நிர்பரனாய் நிர்பயனும். அங்கும் அவ்வவஸ்தையில்லாதபோது மடலூருமவஸ்தையாய் மாக வைகுந்தங் காண்பதற்கு மனமேகமெண்ணியிருக்கும்.

கூடியதான, நாமங்கள் - திருநாமங்களை, உடைய - உடையவனாகிய, நம்பி - பூர்ணன், நரகத்தில் இருப்பவர்கள் பகவந் நாமத்தைச் சொன்னால் அந்த நரகமே ஸ்வர்க்கமாகும் என்று கருத்து. ஆழியான் - சக்ராயுதத்தைக் கையில் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பகவான், ஆள்கின்றான் - ரக்ஷிக்கிறான், யாரால், குறைவு - குறையை, உடையம் - உடையவராவோம். ஏழை - சபலமாகிய, நெஞ்சமே, எத்தினால்-எந்தக் காரணத்தினால், இடர்க்கடல்-துக்கமாகிற ஸமுத்திரத்தில், கிடத்தி - கிடக்கிறாய். திருமால் - ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேஸ்வரனை, தலைக்கொண்ட-ஸிரஸால் வஹித்த, அதாவது ஆஸ்ரயித்த, நங்கட்கு-நமக்கு, தீவினை - பாபம், எங்கேவரும் - எப்படி வரும்? நிரபேக்ஷனாய்-வேறு ஒருவராலும் ஒருவிதமான கார்யத்தை எதிர் பாராதவனாய், நிர்பரனாய் - தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டிய பரம் இல்லாதவனாய், நிர்பயனும்-நரகாதிகள் அனுபவிக்கும்படி வருமோ என்கிற பயம் இல்லாதவனாகும். அங்கும்-இந்தத் தேஹத்தோடிருக்கும் ஸமயத்திலும், அவ்வவஸ்தை - கீழ்ச் சொல்லியபடி நைர்ப்பர்யாதிகளை உடைய அவஸ்தை, அதாவது க்ஷணகாலமும் ஸரீரத்தின் ஸ்திதி அஸஹ்யமாய் அத்தால் பலம்வரும் வரையில் ஆறியிருக்கும் அவஸ்தை. மடலூரும் - மடலூருகையாவது தனக்கு விசேஷமாக ப்ரீதியுள்ள விஷயத்தை அடைய முடியாமையினால் உண்டான துக்கம் அஸஹ்யமாயிருக்கும் தசையில் அதை அடைவதற்காக மடலூருவதென்று ஒரு கர்த்தவ்யம் உண்டு. அத்தால் மிகவும் தயைபண்ணக்கூடிய தசை உண்டாயிற்றென்று லோகத்தாருக்குத் தெரிவித்து, அவர்களினுடைய உதவியினால் தன் மனோபீஷ்டத்தைப் பெறுதல். இதினுடைய விஸ்தாரங்களை 'மாசறு சோதி' என்னும் திருவாய்மொழியிலும், பெரிய திருமடல், சிறிய திருமடல் இவற்றிலும் காணலாம். மனம் - மனதானது, மா - பெரியதான, க - ஆகாசம் என்று சொல்லப்படுகிற, பரமவ்யோமம் என்றபடி, வைகுந்தம்-வைகுந்தத்தை, காண - காண்பதற்கு, ஏகம் - ஒரே விதமாக, கார்யாந்தரங்களில் அலையாமல் என்றபடி, எண்ணியிருக்கும் - நினைத்துக்கொண்டிருக்கும்.

1. திருவாய்மொழி-10-4-3. 2. திருச்சந்தவிருத்தம்-115. 3. திருவிருத்தம்-88.

முன் செய்த வினைத்திரளின் முளைத்ததன்றி
மற்றுள்ள முதலரிந்து முளைத்த கூற்றில்
தன்செய்ய திருவருளா லிசைவு பார்த்துத்
தழல் சேர்ந்த தூலமெனத் தானே தீர்த்துப்
பின்செய்யும் வினையி னினைவொன்றுதொன்றும்
பிழைபொறுத்து வேறுளது விரகான் மாற்றும்
என்செய்ய தாமரைக்கட் பெருமானெண்ண
மெண்ணுதாரெட்டிரண்டு மெண்ணுதாரே. 11

இதி ஸ்ரீகவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீ பரமபதஸோபாநே
|| பஞ்சமம் ப்ரஸாதநபர்வ ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

இப்படி க்ருதக்ருத்யனுகும் தசையை அருளிச்செய்து இவனுக்கு பூர்வோத்தர கர்மங்களைக் கழிக்கும் ப்ரகாரத்தை நிரூபித்து இவன் கோலின காலத்தில் பலம் அவிளம்பிதம் என்றருளிச்செய்கிறார்—'முன்' என்றாரம்பித்து.

[ப - ம்.] முன்செய்த - ப்ரபத்தி செய்வதற்கு முன்பு செய்யப்பட்ட, வினை - கர்மங்களின், திரளில் - கூட்டங்களில், முளைத்ததன்றி-பலம் கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கும் கர்மங்களைத் தவிர, மற்றுள்ள - வேறாக இருக்கிற, முதல்-முதல்களை, அதாவது ஜன்மஸஹஸ்ர துக்காதிகளுக்குக் காரணமானவைகளை, அரிந்து - போக்கடித்து, அன்றிக்கே முதல் - முதலிலேயே, என்றாகவுமாம், முளைத்த கூற்றில் - பலம் கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கும் கர்மங்களின் பாகத்திலும், தன் - தன்னுடையதான, செய்ய - ஆர்ஜவத்தை உடைய, திருவருளால்-க்ருபையினால், இசைவு - (ப்ரபன்னனுடைய) அங்கீகாரத்தை, பார்த்து-அபேக்ஷித்து, அதாவது இவன் எவ்வளவு கர்மத்தை அபேக்ஷிக்கிறானோ அதைத் தவிர மற்றதை என்றபடி, தழல்-அக்னியோடு சேர்ந்த-சேர்ந்ததான, தூலம் - பஞ்சு, என - என்று சொல்லும்படி, தானே தீர்த்து - பரமக்ருபையோடு கூடினதானேதீர்த்து, 'தீயினில் தூசாகும்' இத்யாதிகளை நினைத்து அருளிச்செய்தபடி, பின் செய்யும்வினையில்-ப்ரபத்திக்குப் பிறகு செய்யப்படும் கர்மங்களில், நினைவு ஒன்றுது-புத்தியுடன் ஸம்பந்தப்படாமல்,அதாவது புத்தி பூர்வகமாக வல்லாமல், ஒன்றும் - சேருகிற, பிழை-அபராதத்தை, பொறுத்து-

நாஞ்ச பாவநம்। தாதவ்யம் த்விஜாதீநாம் ஶுத்தாநாம் பாவநாய ச ||"
இதி। ததா—"ப்ராஹ்மணை: க்ஷத்ரியை ர்வைஶ்யை ர்வைஷ்ண
வை ர்பக்தி ஸம்யுதை:। போஜ்யம் நிவேதிதம் யத்து" இத்யாதி।
ததா—"ஸ்வயம்பாபி தத்ஸ்ப்ருஷ்டம் ஸர்வபாப விநாஶநம்। தஸ்ய
ஸம்ஸ்பர்ஶநாத்பாநாத் போஜநாத்தாரணாத்ததா। பாபிஷ்டோ(அ)பி
விஶுத்த: ஸர்வகர்மஸு ஸம்மத:||" இதி। ததா பாத்மஸம்ஹிதாயாம் சர்யாபாதே
தஶமே(அ)த்யாயே பரித்யாஜ்யபரிக்ராஹ்ய விபாக ப்ரஸங்கேந ப்ர
ஸக்தம்—"ப்ரஹ்மேஶாநாதி தேவாநாம் நைவேத்யம் நிவேதி
தம்। நஸ்ப்ருஶ்யம் லங்க்யநீயம் நோபஞ்ஜாதீநாம் ததைவ ச। தேவீநாம்
ஸ்ரீ ஸ்ரியாதீநாம் விநதாநந்தநஸ்ய ச। சக்ராதீநாம் ஆயுதாநாம் ச
ஸ்து யத்து நிவேதிதம்। போஜ்யமேவ ஸர்வேஷாம் விப்ராதீநாம் அஸம்ஶ
யம்। விஷ்ணோர் நிவேதிதம் ஸர்வம் பாவநாநாம் ச பாவநம்। ப்ராப
ணாந்தேப்யந்நம் போஜ்யம் நத்யாஜ்யம் ஸ்யாத் கதாசந। ஸம்ஜாநாநா

பக்திஉடைய ப்ராம்மணர்களுக்கும் பரிசுத்தி உண்டாவதற்காகக் கொடுக்கவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே 'வைஷ்ணவர்களாயும் பக்தி உடையவர்களாயும் இருக்கிற ப்ராம்மணர்களாலும் க்ஷத்திரியர்களாலும் வைச்யர்களாலும் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டது ஸாப்பிடத்தக்கது' என்றிவை முதலாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே 'எல்லாப்பாபங்களும் நிவ்ருத்தி அடைவதற்காக தானும் அதை ஸாப்பிடவேண்டும் அதைத்தொடுவதினாலும் அதைப் பானம் செய்வதினாலும் அதை ஸாப்பிடுவதினாலும் அதைத் தரிப்பதினாலும், ஓ! ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டரே! எல்லாக்கர்மங்களிலும் பஹுமானம் செய்யப்பட்டவனும் பரிசுத்தனும் ஆகிறான்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே பாத்மஸம்ஹிதையில் சர்யாபாதம் பத்தாவது அத்யாயத்தில் பரிஹரிக்கத்தக்கது அங்கீகரிக்கத்தக்கது இவைகளின் வ்யத்யாஸத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு 'ப்ரும்மா ருத்திரன் முதலிய தேவதைகளுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டது ஸாப்பிடத்தக்கதல்ல, தொடக்கூடியதுமல்ல, தாண்டக்கூடியதுமல்ல, அப்படியே சண்டன் முதலியவர்களுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டதும், லக்ஷ்மீமுதலிய தேவிகளுக்கும், கருடனுக்கும் சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்களுக்கும் எந்த எந்த வஸ்து நிவேதனம் செய்யப்பட்டதோ அது ப்ராம்மணர் முதலிய எல்லோருக்கும் ஸந்தேஹமில்லாமல் ஸாப்பிடத்தக்கது, விஷ்ணுவிற்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட எல்லாம் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கக்கூடிய எல்லாவற்றிற்கும் சுத்தியைக்கொடுக்கக் கூடியதாகும், பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னம்முதலியது கிடைக்கத்தக்கதல்ல, ஆகையால் அதைவிடக்கூடாது,அதை ஸாப்பிடுகிறவர்களுக்குஸம்பத்து வ்ருத்தி அடை

[illegible]

கிறது, விட்டுவிடுகிறவர்களுக்கு ஸம்பத்துக் குறைந்துவிடுகிறது, அதைஸாப்பிடுவது வ்ரதம் உபவாஸம் முதலியவைகளுக்கு ஸமமாகப் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கிறது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீவிஷ்ணு தத்வத்தில் யோகபாதத்தில் ஐந்தாவது படலத்தில் 'என்னுடைய நாக்கு அந்த விஷ்ணுவினுல் அமுது செய்யப்பட்ட மிகுதியை ஸாப்பிடுவதையே தன்க்கு ஸுகமாக உடையதாய் இருக்கவேண்டும், மூக்கும் அப்படியே இருக்கவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கடைசிபடலத்தில் 'உண்மையை அறிந்த ரிஷிகள் சேஷத்தை ஸாப்பிடுவதைக் கொண்டாடுகிருர்கள், யௌவனப்பருவம் உடையவர்கள் ஸ்திரீகளினுடையவாயில் இருந்து தாம்பூலம் முதலியவைகளை விரும்புகிருர்களல்லவா' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் 'உண்மையை அறிந்தவர்கள் கொண்டாடுகிருர்கள்' என்பதினுல் மிகவும் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கக்கூடியது என்பது ஏற்படுகிறது. அப்படியே மஹாபாரதத்தில் ஜ்ஞானகாண்டத்தில், மூன்ருவது அத்தியாயத்தில் 'அந்த மஹாத்மாவான அவருடைய க்ருஹத்தில் பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரத்தை அறிந்தவர்களான முக்யர்களான ரிஷிகள் பகவானுல் அமுதுசெய்யப்பட்ட வஸ்துவை உயர்ந்தபோஜனமாக ஸாப்பிடுகிருர்கள்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் 'ஸாப்பிடுகிருர்கள்' என்பதினுலேயே ஸாப்பிடக்கூடியதென்று சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் மறுபடியும் 'உயர்ந்தபோஜனமாக' என்று சொல்லியிருப்பது அதுவே மந்திரத்தோடுகூடிய பகவதாராதனம் என்பதையும், உத்தமமானது என்பதையும் தெரிவிப்பதற்காக என்றறியத்தக்கது. உத்தமகர்மகாண்டத்தில் 'மனதில் பகவானை த்யானம்செய்துகொண்டு அப்படியே னத்துடன்கூடினவனுய் பகவானுக்கு அன்னத்தை நிவேதனம்செய்துவிட்டு நடுவிரல்மோதிரவிரல் கட்டைவிரல் இவைகளினுல் அன்னத்தை எடுத்து

[illegible]

கொண்டு ப்ராணய, அபானய, பிறகு வ்யானய, உதானய, ஸமானய, ஸ்வாஹா என்று க்ரமமாக ஹோமம்செய்யவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே போதாயனஸம்ஹிதையிலும் விஷ்ணு கல்பத்திலும் 'இதம்விஷ்ணு:' என்கிற மந்திரத்தினுல் அன்னத்தை ஸாப்பிடவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே 'எவன் நான்வைஷ்ணவன் என்று பதில் சொல்லுவானே அவனுக்கு இந்தமிகுதி அன்னத்தைக் கொடுக்கவேண்டும், அவன் கீழ்க்கூறிய மந்திரங்களினுலேயே ஸாப்பிடவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீமத்ராமாயணத்திலும் 'புரோஹிதர் வீட்டிற்குப் போனபிறகு ராமன் ஸ்நானம்செய்துவிட்டுப் பரிசுத்தமான மனதை உடையவராய் விசாலமான கண்களை உடைய பத்னியோடுகூட நாராயணனை அடைந்தார். அப்பொழுது ஹவிஸ் வைத்திருந்த பாத்திரத்தை சாஸ்திரமுறைப்படி தலையில் எடுத்துக்கொண்டுபோய் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்னியில் அந்தப்பகவானைக்குறித்து ஹோமம் செய்தார், அந்தஹவிஸ்ஸினுடைய மிகுதியைப்புஜித்துவிட்டுத் தனக்கு ப்ரிய முண்டாகவேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு தேவனுகிய நாராயணனை த்யானம்செய்துகொண்டு நன்ருகப்பரப்பப்பட்ட தர்ப்பப்படுக்கையில் ஸீதையுடன்கூட மௌனத்துடன்கூடினவராய் பரிசுத்தமானமனதை உடையவராய் ராஜாவின் குமாரரான ஸ்ரீராமன் அந்த விஷ்ணுவினுடைய ஸந்நிதியிலேயே படுத்துக்கொண்டார்' என்றிவை முதலானவசனங்கள்இருக்கின்றன. இவைகளில் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டதையே ஸாப்பிடவேண்டும் என்பது ஸித்திக்கவில்லை. எப்படி என்னில்:—'விஷ்ணுவி

[illegible]

ஞல் ஸாப்பிடப்பட்டதை ஸாப்பிடுகிருர்கள்' என்றிவை முதலியது நிகழ்
காலமாகச்சொல்லி யிருக்கிறபடியினுல் அவைகள் ஸாப்பிடவேண்டும் என்று
விதிப்பதில் ப்ரமாணங்களாகமாட்டா தாகையிஞல். ரஹஸ்யாம்நாயம்,
பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வசனங்
கள் சில அதிகாரிகளுக்கு மாத்திரம் அஸாதாரணமாக அவைகளில் சொல்
லப்பட்டிருக்கிற மற்றத் தர்மங்களைப்போலவே எல்லா ஜனங்களுக்கும்
பொதுவானதல்ல—எல்லாத்தர்மங்களும் வாஸ்தவத்தில் பகவானுடைய ஆரா
தன மாகையினுல் எல்லா ஜனங்களும் பகவானை ஆராதிக்கிருர்கள் என்
பது இருந்தபோதிலும் அபிகமனம் முதலான அஷ்டாங்க யாகம் அவர்க
ளுக்கு இல்லாமையினுல் அதற்குள்ளடங்கிய நிவேதனம் செய்யப்பட்ட
அன்னத்தை ஸாப்பிடுவது என்பதும் அவர்களுக்கு விதிக்காது.
மேலும் ரஹஸ்யாம்நாயம் ப்ரமாணம் என்று ஒப்புக்கொண்டபோ
திலும் உங்களால் அதை அனுஷ்டிப்பது அநாதரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
ஆகையினுல் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டது ரஹஸ்யாம்நாயம்
பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரம் இவைகளில் நிஷ்டையுடையவர்களினுல் ஸாப்பி
டத்தக்கது என்பது விதித்தாலும் விதிக்கட்டும், அப்படி இருந்த
போதிலும் கேவலம் வேதத்தில் சொல்லிய தர்மங்களாகிற பகவானுடைய
ஆராதனத்தில் நிஷ்டையுடையவர்களினுல் ஸாப்பிடத்தக்கது என்பதற்கு
அது ப்ரமாணமாகாது. அவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று
விதிக்கப்பட்டிருப்பதினுல் அது விதிக்கிறது என்னில், அது உசித
மல்ல - கொடுக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருப்பதினுல் வாங்குகிறவ
னுக்கு அது தர்மமாகா தாகையினுல், ச்ராத்தாதிகளைப்போல. மேலும்
இவ்விடத்தில் மிகுதியை ஸாப்பிடவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கி

[illegible]

றதே அதுவும், 'மிகுதியை இஷ்டர்களுடன் ஸாப்பிடவேண்டும்' என்கிற
ந்யாயத்தினுல் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டுப் பாத்திரத்தில் மிகு
தியாயிருப்பதைச் சொல்லுகிறதென்று நிர்வாஹம் செய்யத்தக்கது. பகவா
னுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டது மிகுதி என்கிற சப்தத்திற்கு அர்த்த
மாகாது. பகவானுல் அமுது செய்யப்பட்டதின் மிகுதி என்பதும் உசித
மல்ல - அதில் ஒருபாகமும் பகவானுல் க்ரஹிக்கப்பட்டது என்பதை நாம்
காணுமையினுல். ஆகையினுல் இங்கு மிகுதி என்கிற பதம் நிவேதனம் செய்
யப்பட்டதின் மிகுதியையே சொல்லுகிறது (அதாவது நிவேதனம் செய்வ
தற்காக எடுக்கப்பட்ட பாத்திரத்தில் இருக்கும் மிகுதியைச் சொல்லுகிறது)
பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டதோவெனில் விஷ்வக்ஸேனர் முத
லியவர்களுக்கு நிவேதனம் செய்து அந்தப்பரம்பரையாகத் தள்ளிவிட
விடவேண்டும் என்றே விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறியத்தக்கது.
மேலும் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டது ஸாப்பிடத்தக்கதல்ல என்
பது பாஞ்சராத்திர ஸம்ஹிதைகளிலேயே இருப்பதாக அறியப்படுகிறது.
எப்படி என்னில்:—ஸநத்குமார ஸம்ஹிதையில் 'நிவேதனம் செய்யப்பட்
டது புஷ்பம் பழம் முதலிய எந்த வஸ்துவோ அது நிர்மால்யம் என்று
சொல்லப்பட்டது. அதை ப்ரயத்தினத்தினுல் பரிஹரிக்கவேண்டும்' என்று
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்ருேரிடத்திலும் 'நிர்மால்யத்தையும் ஆசார்ய
னல்லாத மற்றவனுடைய எச்சிலையும் ஸாப்பிட்டால் ஒருமாதம் பாலையே
ஸாப்பிடுவதை வ்ரதமாக வைத்துக்கொண்டு எப்பொழுதும் அஷ்டாக்ஷ
ரத்தை ஜபித்துக்கொண்டிருந்து பிறகு ப்ரும்மகூர்சக பஞ்சகவ்யத்தை
ஸாப்பிட்டுப் பரிசுத்தனுகிருன்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்
விடத்திலேயே இந்திராத்திரத்தில் 'பகவானை ஜீவனேபாயமாமாக வைத்

'𑌨𑌚𑍈𑌵𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍।'' 𑌇𑌤𑌿। '𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌚𑍈𑌵𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨॥''—𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 — "𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌚 𑌲𑌙𑍍𑌘𑌯𑍇𑌤𑍍।'' 𑌇𑌤𑌿। 𑌨 𑌚 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍—"𑌦𑌶𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃। 𑌕𑌾𑌲𑌯𑍋𑌗𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌹𑌨𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌚। 𑌕𑌾𑌲𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇। 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍌 𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌖𑌨𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾॥'' 𑌇𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿—𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑌨𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇। 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾𑌦𑌶𑌕𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾𑌦𑌶𑌕𑌾𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌃। 𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾-

𑌲𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂—𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌦𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑍋𑌲𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌶𑌗𑌤𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚। 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍'' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑌵𑌚𑌨𑌂, 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑍀𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌨—𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, "𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌯𑌾 𑌚𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍'' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌚𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, "𑌅𑌹𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿

துக்கொள்ளக்கூடாது, நிர்மால்யம் முதலிவைகளையும் ஸாப்பிடக்கூடாது' அப்படியே நிர்மால்யம் முதலியவைகள் ஒருபொழுதும் உபயோகிக்கக் கூடியவைகள் அல்ல' என்றும், மற்றொரு ஸம்ஹிதையிலும் 'நிர்மால்யங்களை ஸாப்பிடக்கூடாது, முகரக்கூடாது, தாண்டவும்கூடாது' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பத்துநாழிகை வரையில் பூர்ணமானகாலம், அதுவரையில் வைத்துவைக்கவேண்டும். ராத்திரியிலும் மத்யாஹ்நத்திலும் இவ்வளவுதான் காலத்தின் அளவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கால அளவுக்கு மேற்பட்டதை நிர்மால்யம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்குப்பிறகு அதை ஜலத்திலாவது நெருப்பிலாவது போடவேண்டும், பூமியிலாவது பள்ளத்தைவெட்டி அதில்போடவேண்டும்' என்று இந்திரராத்திர ஸம்ஹிதையில் சொல்லியிருக்கும் வசனத்தை அனுஸரித்து நிர்மால்யத்தை ஸாப்பிடக்கூடாது என்று நிஷேதித்திருக்கும் வசனங்கள் இந்தப்பத்து நாழிகைக்கு மேல்பட்ட வஸ்துவைச்சொல்லுகின்றன என்று சொல்லுவதும் உசிதமல்ல—அவ்விடத்தில் பொதுவாக நிவேதனம் செய்யப்பட்ட புஷ்பம் அன்னம் முதலியவை அவற்றின்கார்யம் முடிந்துவிட்ட படியினால் நிர்மால்யமாகிறபடியினாலே அவற்றைப்பரிஹரிக்க வேண்டுமென்று ஏற்பட்டிருக்க பத்துநாழிகைக்கு மேல்பட்ட பரிபூர்ணமான பூஜைக்கு அங்கமாக அதை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகிறது. ஆகையினால் பத்துநாழிகைக்கு உள்ளேயும் அது உபயோகப்படுத்தப் படுகிறபடியினால் பத்து நாழிகைக்கு மேல்பட்டவை உபயோகிக்கக்கூடாது என்பதைச் சொல்லுகிறவார்த்தை உசிதமாகாதாகையினால். இவ்விடத்தில் இந்த நிர்மால்யம் என்னும் பதம் ருத்திரன்முதலியவர்களுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டதைச் சொல்லுகிறது என்பதும் உசிதமல்ல—தீக்ஷைசெய்து கொண்டவன் தீக்ஷைசெய்துகொள்ளாதவன் இவர்களுக்குப் பொதுவாகக் கள் முதலியவைபோல மிகவும் நிஷித்தமான அந்த நிர்மால்யத்திற்கு தீக்ஷிதனுக்கு ஆசாரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வரும் ஸமயத்தில் பகவானுடைய ஆராதனத்திற்கு தீக்ஷைசெய்து கொண்டவனைக்குறித்து ப்ரஸக்தியே இல்லாமையினாலே அதை மறுப்பதற்கு ப்ரயோஜனமே இல்லாமையினாலும், பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டது முதலியவைகளுக்கு ப்ரஸ்தாபம் இருக்கிறபடியினாலும். இப்படியாகையினால்கோளம் முதலியதேசங்களில் வஸிக்கிறசிஷ்டர்களின் ஆசாரத்தை அனுஸரித்து இருக்கிறபடியினாலும். 'பகவானால் அமுதுசெய்யப்பட்ட' என்றிவை முதலான மஹாபாரதவசனம் சொல்லப்பட்டதே அதுவும், பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரத்தின் அர்த்தத்தை நிர்ணயம்செய்தால் அதை அனுஸரித்திருப்பதினால் பகவானாலே அமுதுசெய்யப்பட்ட த்ரவ்யத்தின் பாத்திரத்தில் இருக்கும் மிகுதியைக்குறிக்கிறதாகவே யாகிறது. போதாயனரால் சொல்லப்பட்ட விஷ்ணுகல்பத்தில் பகவானுடைய ஆராதனத்தைச் சொல்லிக் கடைசியில் பகவானால் அமுதுசெய்யப்பட்ட மிகுதி ஸாப்பிடத்தக்கது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று கீழே நிரூபிக்கப்பட்டதே அதுவும் உசிதமல்ல—அமுதுசெய்யப்பட்ட மிகுதியை ஸாப்பிடவேண்டும் என்று அவ்விடத்தில் விதிக்கப்படவில்லை யாதலால். '𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃' என்கிற மந்திரத்தினால் சருவைஸாப்பிடவேண்டும்' என்கிற இடத்தில் பாத்திரத்தில் இருக்கும் மிகுதியான சருவை ஸாப்பிடுவது மாத்திரத்தினால்

தெருதெ ரெவ உனெஞ்: ப்ராஸீயாஸ"ஜதுத்ராவி நிவெதித ஏவ ப்ராஸநீயதி ப்ரதீயதெ। தது தீதாவதி ந ஸஊராயகஸ்துத்வா ஸந விமி; தஸ்ராஸ ப்ரதிமுஹீதா ஸுஷ வியாநாஸ। யத்து ஸ்ரீசக்ரா ஊராயணெ விஜ்ஞவருடம், தத்ராவி பெஷஸஙூஸ்து நிவெதிதா வஸிஷ ஷிஷயஷெவி ந விரொயஃ। சுதொ நெதஜவி நிவெதித ஹொஜநெஸாகாஷிகம் ஙிஜ்ஜ। ஊவஞ்ச ஸதீஷ ஸிஷ்ஹக்ஷண நயொருநா ஸுதொ ஹவதி। யத்து "ஹ்ருதி ய்யாயரு ஊஸிம் தவெஷா நிவெ ஷாஹம் ஸாஹிதஃ" ஜத்ராதி கஊகாணவசநம் தஜவி வஅவ ஊநிவெதிதஸ்ய ஙிஜ்ஞம்; சுநயா நிவெதித நிவெஜநாதி ஜொஷப்ரஸக்தெஃ। வெவஸ்லெவ ப்ராணாஹுத்யாஸ் ஜெவதாநா நிவெஜநாஹுவயொ ஹுமவநிவெதிதெநாநுவவத்தெஃ। சுநாமாசகி ப்ரஸஜாஸ। நவ ஊவ்யாஜுரெண தத்தரெணாவவத்திஃ—ஹொத்துவாஸெநாவஸ்ஜிதாஊ விஷயச்வாஸ தயொஃ। சுதொ ஊமவதஃ

அந்த வசனத்திற்கு அர்த்தம் ஸித்தித்து விடுகிறபடியினுல் 'நான் வைஷ்ணவன் என்று எவன் பதில் சொல்லுவானே அவனுக்கு மிகுதியைக்கொடுக்கவேண்டும்' என்றாரம்பித்து 'இந்தமந்திரங்களினுலேயே ஸாப்பிடவேண்டும்' என்கிற இடத்திலும் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டதே ஸாப்பிடவேண்டியது என்று ஏற்படவில்லை. அப்படி ஏற்பட்டபோதிலும் ஆராதனம் செய்பவன் அதை ஸாப்பிடவேண்டும் என்று ஏற்படவில்லை, வாங்குகிறவனே ஸாப்பிடவேண்டும் என்று ஏற்படுகிறபடியினுல். ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் நிவேதனத்தை ஸாப்பிட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறதே அந்த இடத்திலும் மிகுதி என்கிற பதம் பாத்திரத்திலிருக்கும் மிகுதியைச்சொல்லுகிறது என்பதில் ஒரு விரோதமுமில்லை. ஆகையினுல் இதுவும் நிவேதனம் செய்ததை ஸாப்பிடவேண்டும் என்பதற்கு காரணமாகாது. இப்படியாகில் மிகுதியை இஷ்டர்களுடன் ஸாப்பிடவேண்டும் என்கிற ந்யாயமும் அனுஸரிக்கப்பட்டதாகிறது. 'ஹ்ருதயத்தில் விஷ்ணுவை த்யானம்செய்து கொண்டு ஸாவதானத்துடன் அவருக்கு அன்னத்தை நிவேதனம்செய்து' என்றிவை முதலாக கர்மகாண்டத்தில் சொல்லியிருக்கும் வசனங்கள் நிருபிக்கப்பட்டதே அதுவும், இது முன்னுல் நிவேதனம் செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கக்கூடிய காரணமாகிறது. அப்படிக்கில்லாவிடில் நிவேதனம் செய்யப்பட்டதையே மறுபடியும் நிவேதனம்செய்வதாகிய தோஷம் வருகிறபடியினுல். வைச்வதேவம் ப்ராணாஹுதி இவைகள் வேறு தேவதைகளுக்கு நிவேதனம் செய்வதாய் இருக்கிறபடியினுலே பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தினுல் அவைகளைச்செய்வது உசிதமாகாதாகையினுல். அப்படிக்கில்லாவிடில் அதிப்ரஸங்கம் என்னும் தோஷம் வருகிறபடியினுல். வேறுத்ரவ்யத்தினுல் அந்த ப்ராணாஹுதிகளைச் செய்வ[illegible]ல - அவைகள் ஸாப்பிடவேண்டியதாக ஏற்பட்ட அன்னத்தைப்பற்றிய[illegible]கையினுல். ஆகையினுல் பகவான் எல்லாத்தேவதைகளை

186754

மைலாப்பூரில் அனேக ப்ரபுக்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிருந்தும் இந்த உத்ஸவத்தின் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்காம லிருந்தது நம்முடைய மதத்தில் அவர்களுக்கு இருக்கும் அபிமானம் இவ்வளவு என்று காட்டுகிறது. இனியாவது இவர்கள் உதாஸீனர்களாயிராமல் ஸ்ரத்தையுடன் கூடினவர்களாய் உத்ஸவாதிகளுக்கு எழுந்தருளுவார்கள் என்று நம்புகிறோம். இவ்விதம் உத்ஸவம் ஒவ்வொரு திவ்யதேசங்களிலும் செய்தார்களாகில் வெகு அழகாக இருக்கும்.

AGENCIA MERCANTIL Y MARITIMA.
INTERNATIONAL BUILDINGS.
LUDHIANA (INDIA)

ரோஜா மொக்கு முத்துமாலைகள்.
26-தினுஸுகள்.

இந்த முத்துக்கள் ஆச்சர்யப்படும்படியான ப்ரகாசமுடையவை. அவைகளை நிஜமானவும், போலிமுத்துக்களுடன் வைத்துப்பாருங்கள். நிஜமுத்தைவிட மட்டம் என்று தோன்றினுலும் போலிமுத்துக்களைக்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டம் என்று உங்களுக்குத் தோன்றாவிட்டாலும் வாங்கின 8-தினங்களுக்குள் மாலையை வாப்ஸ் செய்தால் கொடுக்கப்பட்ட பணம் திருப்பி அனுப்பப்படும். 18-அங்குல நீளமுள்ள தங்கமுகப்புடைய மாலை மருதவானபட்டால் மூடப்பட்ட அழகான சிறுபெட்டியுடன் ரூ 8-க்கு வி. பி. யில் அனுப்பப்படும். ஏமாறாமல் முன்னமேயே எழுதித் தருவித்துக்கொள்ளுங்கள். பலவித மோஸ்தர்களாய் 16-விதமான வர்ணத்தில் வாஸனையுடன் கூடினதாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அப்பு என்ற அலுமினியம் சோப்பு.

ஐரோப்பாவில் ஒருபெரிய தொழிற்சாலையில் தயார் செய்யப்பட்டது. அலக்ஷணமான அலுமினியம் பாத்ரங்களை உபயோகப்படுத்தி உங்களுடைய தேஹாரோக்யத்தை ஏன் பாழு பண்ணுகிறீர்கள். இந்த ஸோப்பை உபயோகித்துக் கழுவி சுத்திசெய்துகொள்ளுங்கள். இது சுத்திசெய்து மெருகு கொடுக்கும். 100-பாத்ரங்களை சுத்திசெய்ய ஒரே சோப் போதுமானது. உலகத்திலிருக்கும் ஹாஸ்டல்கள், போஜனசாலை ஹோட்டல்கள், ஆஸ்பத்திரிகளில் இது உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சின்னப்பெட்டி 10-அணு, பெரியபெட்டி ரூ 1—4—0.

ஸ்வல்பமாய் வாங்கினுல் வி. பி. யில அனுப்பமுடியாது. அலுமினியம் ஸோப்புக்கு முன் பணமாகவே கட்டவேண்டும்.

International Buildings } Ludhiana (Punjab) }

{ Distributors { Agencia Mercantil -y- Martima.

ச்ருதப்ரகாசிகா ஸஹிதம், ஸ்ரீபாஷ்யம் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு.

முதல் ஸஞ்சிகை (ஸகுவித்தாந்தம் முடிய)	ரூ ...	1	4	0
2-வது மஹா பூர்வபக்ஷம் முடிய	...	0	10	0
3-வது ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணம்	...	0	12	0
ஸ்ரீ வசநபூஷண ப்ரமாணத்திரட்டு அரும்பத விளக்கம்	...	1	4	0
திருவாய்மொழி ஈட்டின் ப்ரமாணத்திரட்டு முதல் 3-பத்து	...	0	12	0

திருப்புறம்பியம் போஸ்டு, கும்பகோணம். }

T. D. ராமஸ்வாமி நாயுடு

ஒரு ஸ்வாமி தேவை.

இந்தியாவை ஆண்டுவரும் வைஸிராயினுடைய ஆபீஸில் உத்யோகமாக ஸுமார் 30 - சோளதேசத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு பௌரோஹித்யபதத்தை வஹிக்க பூர்வாபரம் பண்ணிவைக்க ஸமர்த்தரான ஒரு வடகலை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்வாமி தேவை. மந்த்ரலோபம் க்ரியாலோபமில்லாமல் வைதிக கார்யங்களைச் செய்துவைக்க மிகவும் சுருசுருப்பு உள்ளவராகவும் ஆசாரசீலராகவும் இருக்கவேண்டும். இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் எப்ரல்மீ முதல் அக்டோபர்மீ முடிய 7மீ ஸிம்லாவிலும், நவம்பர்மீ முதல் மார்ச்சுமீ முடிய 5மீ டில்லியிலும், இருக்கவேண்டியவர்களாகையால் இந்த ஸ்வாமியும் அவர்களுடன் கூடவே இருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டு ஊர்களிலும் வாடகையில்லாமல் ஜாகை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படும். மாதம் 1-க்கு ரூ 50-சம்பளம் கொடுக்கப்படும்.

இந்த ஸ்வாமி புரோஹிதராகமட்டுமில்லாமல் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் முதலிய க்ரந்தங்களை வாசித்து அர்த்தம் சொல்லக்கூடியவராகவும் நம்முடைய ஸம்ப்ரதாய விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லக்கூடியவராகவுமிருந்தால் இன்னும் விசேஷித்த த்ரவ்ய ஸஹாயம் கிடைக்கும். மேலும் பணத்திலே லக்ஷ்யமுள்ளவராக இராமல் தம்முடைய சிஷ்யர்களின் க்ஷேமத்தையே கோருகிறவராக இருந்தால் ‘[illegible]’ என்னும் ந்யாயப்படி இவருடைய க்ஷேமத்தை அந்த உத்யோகஸ்தர்கள் பார்த்துக்கொள்ளுவார்கள். இந்த ஸ்வாமி ஸிம்லாவுக்குப்போக சார்ஜ் கொடுக்கப்படும். திருப்திகரமாக நடந்துகொண்டால் ஊருக்குப் போய்விட்டு வரவேண்டுமானால் இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை போக வர சார்ஜ் கொடுக்கப்படும். அநேக பெரிய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸிம்லாவுக்கும் டில்லிக்கும் கவுன்ஸிலுக்கு வருகிறபடியால் விலக்ஷணராகவும் யோக்யதை உள்ளவராகவும் இருந்தால் விசேஷ வருமானம் ஏற்படும்.

தானாகவோ, தன்னுடைய பத்நியுடனாகவோ ஜாகை வைத்துக்கொள்ளலாம். அவ்வூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உபகாரமாக இருப்பதுடன் தங்களுடைய ஹிதத்தையும் தேடிக்கொள்ளலாம். இஷ்டமுள்ளவர்கள் தங்களுடைய யோக்யதையை சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த ஸபையின் கார்யதர்சிக்கு எழுதி நல்ல வித்வானிடமிருந்து ஒரு யோக்யதா பத்ரத்துடன் வருகிற நவம்பர்மீ 30 உக்குள் வந்து சேரும்படி அனுப்பவும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் சார்ஜுடன் டில்லிக்கு அனுப்பப்படுவார்.

புரசைவாக்கம்.
31—10—25. — ஆர். ஸ்ரீநிவாஸராகவன்,
கார்யதர்சி.

தேசிகர் நூற்றந்தாதியும், வாழித்திருநாமங்களும்.

வயலூர் கந்தாடை மன்னப்பங்கார அருளிச்செய்த ஸ்ரீதேசிகர் நூற்றந்தாதியும் ஸ்ரீமத் திருதீய ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி அருளிச்செய்த வாழித்திருநாமங்களும் திருமலை ஈச்சம்பாடி ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யரால் சோதிக்கப்பட்டு ஸ்ரீ. உ. வ. வரதாசார்யர், ஸ்ரீமான் வேலூர் நாராயணஸாமி தாஸர், காஞ்சீபுரம் காலக்ஷேப கைங்கர்யம் ஸ. தி. ராமஸ்வாமி செட்டியார் அவர்களாலும் ப்ரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுத்தமாக ஸங்கலனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை அணா. 4. வேண்டுவோர் வேலூர் ரிகார்டு அச்சுக்கூடம் மானேஜருக்கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளவும்.